

SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 49

Rozeslána dne 27. července 1994

Cena Kč 11,50

O B S A H:

153. Zákon o zpravodajských službách České republiky

154. Zákon o Bezpečnostní informační službě

155. Zákon, kterým se doplňuje zákon České národní rady č. 500/1990 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů vlastnictví státu k některým věcem na jiné právnické nebo fyzické osoby, ve znění pozdějších předpisů

Opatření ústředních orgánů

Opatření vlády, kterým se vyhláší přírůstek spotřebitelských cen zvýšený o 5 % za první pololetí 1994 proti prvnímu pololetí 1993 a za druhé čtvrtletí 1994 proti druhému čtvrtletí 1993 podle nařízení vlády č. 334/1993 Sb., o regulačním a sankčním opatření ve mzdové oblasti

Redakční sdělení o opravě chyb v zákonu č. 71/1994 Sb.

153

ZÁKON

ze dne 7. července 1994

o zpravodajských službách České republiky

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Úvodní ustanovení

§ 1

(1) Tento zákon upravuje zejména postavení, působnost, koordinaci, spolupráci a kontrolu zpravodajských služeb České republiky (dále jen „zpravodajské služby“), ukládání úkolů zpravodajským službám, podávání zpráv těmito službami a poskytování informací zpravodajským službám.

(2) Používání specifických prostředků získávání informací a vedení evidencí obsahujících údaje o osobách Bezpečnostní informační službou a Vojenským obranným zpravodajstvím, jakož i postavení přísluš-

níků zpravodajských služeb a jejich služební poměry upravují zvláštní zákony.¹⁾

§ 2

Zpravodajské služby jsou státní orgány pro získávání, shromažďování a vyhodnocování informací (dále jen „zabezpečování informací“) důležitých pro ochranu ústavního zřízení, významných ekonomických zájmů, bezpečnost a obranu České republiky.

Zpravodajské služby a jejich postavení

§ 3

V České republice působí tyto zpravodajské služby:

¹⁾ Např. zákon č. 154/1994 Sb., o Bezpečnostní informační službě, zákon č. 67/1992 Sb., o Vojenském obranném zpravodajství, ve znění zákona č. 153/1994 Sb.

- a) Bezpečnostní informační služba, jejíž příjmy a výdaje tvoří samostatnou kapitolu státního rozpočtu,
- b) Úřad pro zahraniční styky a informace, jehož rozpočet je součástí rozpočtové kapitoly Ministerstva vnitra,
- c) Vojenské zpravodajství, jako součást Ministerstva obrany, tvořené Vojenskou zpravodajskou službou a Vojenským obranným zpravodajstvím.²⁾

§ 4

(1) V čele zpravodajských služeb stojí ředitelé.

(2) Ředitele Bezpečnostní informační služby jmenuje, po projednání ve výboru Poslanecké sněmovny Parlamentu příslušném ve věcech bezpečnosti, vláda. Z výkonu své funkce je ředitel Bezpečnostní informační služby odpovědný vládě, která ho též odvolává.

(3) Ředitele Úřadu pro zahraniční styky a informace jmenuje a odvolává ministr vnitra se souhlasem vlády. Z výkonu své funkce je ředitel Úřadu pro zahraniční styky a informace odpovědný ministru vnitra.

(4) Ředitele Vojenského zpravodajství jmenuje a odvolává na návrh náčelníka generálního štábu Armády České republiky ministr obrany se souhlasem vlády. Z výkonu své funkce je ředitel Vojenského zpravodajství odpovědný ministru obrany.

§ 5

Působnost zpravodajských služeb

(1) Bezpečnostní informační služba zabezpečuje informace

- a) o záměrech a činnostech namířených proti demokratickým základům, svrchovanosti a územní celistvosti České republiky,
- b) o zpravodajských službách cizí moci,
- c) o činnostech ohrožujících státní a služební tajemství,
- d) o činnostech, jejichž důsledky mohou ohrozit bezpečnost nebo významné ekonomické zájmy České republiky,
- e) týkající se organizovaného zločinu a terorismu.

(2) Úřad pro zahraniční styky a informace zabezpečuje informace mající původ v zahraničí, důležité pro bezpečnost a ochranu zahraničně politických a ekonomických zájmů České republiky.

(3) Vojenské zpravodajství zabezpečuje informace

- a) o záměrech a činnostech představujících vojenské ohrožení České republiky,

- b) o zpravodajských službách cizí moci v oblasti obrany,
- c) o záměrech a činnostech namířených proti zabezpečování obrany České republiky,³⁾
- d) o činnostech ohrožujících státní a služební tajemství v oblasti obrany České republiky.

(4) Zpravodajské služby plní další úkoly, pokud tak stanoví zvláštní zákon nebo mezinárodní smlouva, jíž je Česká republika vázána.

§ 6

Vnitřní organizace zpravodajských služeb

Vymezení vnitřní organizace zpravodajských služeb a bližší vymezení jejich činnosti upraví statuty. Statuty zpravodajských služeb schvaluje vláda.

§ 7

Odpovědnost za činnost zpravodajských služeb a jejich koordinaci

Za činnost zpravodajských služeb odpovídá a koordinuje ji vláda.

§ 8

Podávání zpráv zpravodajskými službami a ukládání úkolů zpravodajským službám

(1) Zpravodajské služby podávají prezidentu republiky a vládě jednou za rok a kdykoliv o to požádají zprávy o své činnosti.

(2) Zpravodajské služby předávají prezidentu republiky, předsedovi vlády a příslušným členům vlády v případech zjištění, která nesnesou odkladu, informace bezprostředně.

(3) Zpravodajské služby předávají státním orgánům a policejním orgánům informace o zjištěních, která náleží do oboru jejich působnosti; to neplatí, jestliže by poskytnutí ohrozilo důležitý zájem sledovaný příslušnou zpravodajskou službou.

(4) Vláda a prezident republiky ukládají zpravodajským službám úkoly v mezích působnosti těchto služeb. Prezident republiky ukládá zpravodajským službám úkoly s vědomím vlády.

(5) Podávání zpráv, předávání informací a ukládání úkolů podle odstavců 1 až 4 se u Bezpečnostní informační služby uskutečňuje prostřednictvím ředitele této služby a u Úřadu pro zahraniční styky a informace a Vojenského zpravodajství prostřednictvím příslušných ministrů. Při předávání informací podle od-

²⁾ § 16 odst. 2 písm. e) zákona ČNR č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

³⁾ § 16 odst. 2 zákona ČNR č. 2/1969 Sb.

stavců 2 a 3 se tak může stát i jen s vědomím ředitele Bezpečnostní informační služby nebo příslušného ministra.

Spolupráce zpravodajských služeb

§ 9

Zpravodajské služby navzájem spolupracují na základě dohod uzavíraných se souhlasem vlády.

§ 10

Spolupráci se zpravodajskými službami cizí moci mohou zpravodajské služby uskutečňovat pouze se souhlasem vlády.

§ 11

Poskytování informací zpravodajským službám

V rámci své působnosti mohou zpravodajské služby žádat od orgánů veřejné správy nezbytnou pomoc a informace uchovávané těmito orgány v souvislosti s plněním úkolů státní správy.

Kontrola zpravodajských služeb

§ 12

Činnost zpravodajských služeb podléhá kontrole vlády a Parlamentu. Rozsah a způsob kontroly zpravodajských služeb Parlamentem stanoví zvláštní zákon.

§ 13

Působnost státních orgánů ke kontrole plnění úkolů hospodaření se státním majetkem a plnění státního rozpočtu podle zvláštních právních předpisů není ustanoveními tohoto zákona dotčena.⁴⁾

Informace Poslanecké sněmovně Parlamentu o činnosti zpravodajských služeb

§ 14

Poslanecká sněmovna je o činnosti zpravodajských služeb informována vládou prostřednictvím svého příslušného orgánu pro zpravodajské služby (dále jen „příslušný orgán“).

§ 15

Vláda informuje příslušný orgán jednou ročně a kdykoliv o to požádá o činnosti zpravodajských služeb a dále vždy při získání informací důležitých pro ochranu ústavního zřízení, významných ekonomických zájmů, bezpečnost a obranu České republiky.

§ 16

(1) Jednání příslušného orgánu o činnosti zpravodajských služeb mohou být přítomni pouze jeho členové, pokud tento orgán nerozhodne jinak.

(2) Členové příslušného orgánu a další osoby, které se zúčastní jednání tohoto orgánu o činnosti zpravodajských služeb, jsou povinni zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dozvědí při výkonu své funkce nebo při účasti na jednání tohoto orgánu o činnosti zpravodajských služeb.

(3) Členové příslušného orgánu a další osoby, které se zúčastní jednání tohoto orgánu, mohou být zbaveni povinnosti zachovávat mlčenlivost pouze usnesením Poslanecké sněmovny.

(4) Ustanovením odstavců 2 a 3 nejsou dotčeny předpisy o ochraně státního tajemství.⁵⁾

Zvláštní ustanovení

o Úřadu pro zahraniční styky

a informace

a o Vojenské zpravodajské službě

§ 17

Ministr vnitra může povolovat příslušníky Policie České republiky k plnění úkolů v Úřadu pro zahraniční styky a informace.

§ 18

(1) Jestliže je to nezbytné pro plnění úkolů v působnosti Úřadu pro zahraniční styky a informace a Vojenské zpravodajské služby, mohou tyto zpravodajské služby pro ochranu činností, které konají na území České republiky, používat sledování osob a věcí, krycí doklady, nástrahovou a zabezpečovací techniku a využívat osob jednajících v jejich prospěch, které musí být starší 18 let.

(2) Krycími doklady se pro účely tohoto zákona rozumějí listiny a předměty sloužící k utajení skutečné totožnosti osoby. Krycím dokladem nesmí být průkaz prezidenta republiky, poslance nebo senátora Parla-

⁴⁾ Např. zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění zákona č. 331/1993 Sb., zákon ČNR č. 576/1990 Sb., o pravidlech hospodaření s rozpočtovými prostředky České republiky a obcí v České republice (rozpočtová pravidla republiky), ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁾ Zákon č. 102/1971 Sb., o ochraně státního tajemství, ve znění pozdějších předpisů.

mentu, člena vlády, člena Nejvyššího kontrolního úřadu anebo guvernéra České národní banky a služební průkaz státního zástupce nebo soudce, diplomatický pas nebo doklad dosud žijící osoby.

(3) Úřadu pro zahraniční styky a informace vydává krycí doklady Ministerstvo vnitra, Vojenské zpravodajské službě vydává krycí doklady Ministerstvo obrany.

§ 19

(1) Úřad pro zahraniční styky a informace a Vojenská zpravodajská služba jsou oprávněny ukládat, uchovávat a využívat údaje o fyzických a právnických osobách, jestliže je to nutné k plnění úkolů v jejich působnosti.

(2) Úřad pro zahraniční styky a informace a Vojenská zpravodajská služba jsou povinny zabezpečit ochranu údajů obsažených v evidencích před vyzrazením, zneužitím, poškozením, ztrátou a odcizením.

(3) Úřad pro zahraniční styky a informace a Vojenská zpravodajská služba skutečnost o vedení evidence o fyzických a právnických osobách ani její obsah těmto osobám nesdělují.

§ 20

Opatření k utajení činnosti

Jestliže je to nutné k utajení jejich činnosti, mohou zpravodajské služby a jejich příslušníci používat zvláštní způsoby vykazování údajů při hospodaření

s prostředky státního rozpočtu včetně devizového hospodaření, přiznávání daně z příjmů, vykazování pojistného všeobecného zdravotního pojištění a pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti. Tento zvláštní způsob vykazování údajů stanoví vláda.

§ 21

Zákon č. 67/1992 Sb., o Vojenském obranném zpravodajství, se mění takto:

1. Zrušují se § 1 až 7 a § 22 a 23.
2. V § 13 odst. 1 se slovo „prokurátorem“ nahrazuje slovy „vrchním soudem“.
3. V § 14 se slovo „prokurátorovi“ a slovo „prokurátora“ nahrazují slovy „vrchnímu soudu“ a slovy „vrchního soudu“.
4. § 15 odst. 1 zní:
„(1) Povolení vydává předseda senátu vrchního soudu.“
5. V § 15 odst. 3 a v § 16 odst. 1 se slovo „Prokurátor“ nahrazuje slovy „Předseda senátu vrchního soudu“.
6. V § 16 odst. 2 se slovo „prokurátora“ nahrazuje slovy „předsedu senátu vrchního soudu“.

§ 22

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 30. července 1994.

Uhde v. r.

Havel v. r.

v z. Lux v. r.

154

ZÁKON

ze dne 7. července 1994

o Bezpečnostní informační službě

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

(1) Zřizuje se Bezpečnostní informační služba jako ozbrojená zpravodajská služba České republiky.

(2) Postavení a působnost Bezpečnostní informační služby a její spolupráci s ostatními zpravodajskými službami České republiky upravuje zvláštní zákon.¹⁾

ČÁST DRUHÁ

POSTAVENÍ PŘÍSLUŠNÍKŮ,
SPECIFICKÉ PROSTŘEDKY ZÍSKÁVÁNÍ
INFORMACÍ, EVIDENCE VEDENÉ
BEZPEČNOSTNÍ INFORMAČNÍ SLUŽBOU
A NÁHRADA ŠKODY

HLAVA PRVNÍ
POSTAVENÍ PŘÍSLUŠNÍKŮ

§ 2

(1) Úkoly Bezpečnostní informační služby plní příslušníci Bezpečnostní informační služby (dále jen „příslušníci“), kteří jsou k ní ve služebním poměru.

(2) Příslušníci jsou povinni při plnění úkolů dbát cti, vážnosti a důstojnosti osob i své vlastní, jakož i toho, aby osobám v souvislosti s jejich činností nevznikla škoda nebo jiná nepřiměřená újma.

§ 3

Příslušníci podléhají též ustanovením trestního zákona o trestných činech vojenských.

§ 4

Příslušníci prokazují svoji příslušnost k Bezpeč-

nostní informační službě služebním průkazem s evidenčním číslem a ústním prohlášením: „Bezpečnostní informační služba“.

§ 5

Příslušníci jsou oprávněni držet a nosit služební střelnou zbraň a použít ji v případech nutné obrany nebo krajní nouze.²⁾

HLAVA DRUHÁ

SPECIFICKÉ PROSTŘEDKY ZÍSKÁVÁNÍ
INFORMACÍ

§ 6

Specifickými prostředky získávání informací se pro účely tohoto zákona rozumějí zpravodajské prostředky a využívání služeb osob jednajících ve prospěch Bezpečnostní informační služby.

Oddíl první

Zpravodajské prostředky

§ 7

(1) Bezpečnostní informační služba je oprávněna v oboru své působnosti používat zpravodajské prostředky, kterými jsou

- a) zpravodajská technika,
- b) krycí prostředky a krycí doklady,
- c) sledování.

(2) Bezpečnostní informační služba je povinna zabezpečit ochranu zpravodajských prostředků před vyrazením, zneužitím, poškozením, zničením, ztrátou a odcizením.

§ 8

Zpravodajská technika

(1) Zpravodajskou technikou se pro účely tohoto zákona rozumějí technické prostředky a zařízení, zejména elektronické, fototechnické, chemické, fyzikálně-chemické, radiotechnické, optické, mechanické anebo jejich soubory, používané utajovaným způsobem při

¹⁾ Zákon č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky.

²⁾ § 13 a 14 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 65/1994 Sb.).

- a) vyhledávání, otevírání a zkoumání dopravovaných zásilek a jejich vyhodnocování,
- b) odposlouchávání, popřípadě zaznamenávání telekomunikačního, radiokomunikačního a jiného obdobného provozu,
- c) pořizování obrazových, zvukových nebo jiných záznamů v případě, že jejich pořizováním nebo použitím je zasahováno do základních práv a svobod občanů,
- d) vyhledávání použití technických prostředků, které by mohly znemožnit nebo znesnadnit plnění úkolů v rámci působnosti Bezpečnostní informační služby, pokud jím je zasahováno do základních práv a svobod občanů,
- e) identifikaci osob nebo předmětů, popřípadě při zjišťování jejich pohybu za použití zabezpečovací a nástrahové techniky, pokud jím je zasahováno do základních práv a svobod občanů.

(2) Použitím zpravodajské techniky, pokud jím není zasahováno do základních práv a svobod občanů, není

- a) zachycování, poslech, monitorování a vyhodnocování informací, které jsou šířeny způsobem, jenž k nim umožňuje přístup předem neurčeného okruhu osob,
- b) pořizování obrazových nebo zvukových záznamů,
- c) používání zabezpečovací a nástrahové techniky,
- d) monitorování telekomunikačního, radiokomunikačního a jiného obdobného provozu bez odposlechu jeho obsahu.

§ 9

Použití zpravodajské techniky

(1) Bezpečnostní informační služba může zpravodajskou techniku použít jen po předchozím písemném povolení předsedy senátu vrchního soudu příslušného podle sídla Bezpečnostní informační služby (dále jen „soudce“) a za předpokladu, že by odhalování nebo dokumentování činností, pro něž má být použita, bylo jiným způsobem neúčinné nebo podstatně ztížené nebo v daném případě nemožné.

(2) Použití zpravodajské techniky nesmí překročit rozsah povolení soudce podle odstavce 1 a nesmí zasahovat do práv a svobod občanů nad nezbytně nutnou míru.

(3) Bezpečnostní informační služba může technicky zabezpečit použití zpravodajské techniky i pro

potřeby jiných oprávněných orgánů, pokud o to požádají a předloží příslušné povolení k použití zpravodajské techniky vydané podle zvláštního zákona.³⁾

(4) Bezpečnostní informační služba je oprávněna žádat technické zabezpečení použití zpravodajské techniky pro vlastní potřebu i od jiných, k této činnosti oprávněných orgánů. V tomto případě je povinna doložit, že použití zpravodajské techniky bylo podle tohoto zákona povoleno.⁴⁾

§ 10

Povolení k použití zpravodajské techniky

(1) Povolení k použití zpravodajské techniky vydává soudce na základě písemné žádosti, která obsahuje

- a) druh zpravodajské techniky, která má být použita, dobu trvání jejího použití, základní identifikační údaje o objektu zájmu, vůči kterému má být zpravodajská technika použita, číslo telefonní nebo jiné obdobné stanice, pokud z ní má být prováděn odposlech, popřípadě záznam, a je-li známo, i místo použití zpravodajské techniky; má-li být zpravodajská technika použita vůči ústavnímu činitele nebo jejím použitím má být zasahováno do práva nedotknutelnosti obydlí, musí být tato informace součástí žádosti,
- b) důvody pro použití zpravodajské techniky včetně odůvodnění podmínek pro její použití stanovených v § 9 odst. 1,
- c) informaci o jakékoliv předchozí žádosti o použití zpravodajské techniky vůči objektu zájmu uvedenému v písmenu a) včetně informace, jak bylo o této žádosti rozhodnuto.

(2) Soudce o žádosti o povolení zpravodajské techniky rozhodne bezodkladně.

(3) Rozhodnutí o povolení k použití zpravodajské techniky obsahuje druh zpravodajské techniky, která může být použita, dobu trvání jejího použití, základní identifikační údaje o objektu zájmu, vůči kterému má být zpravodajská technika použita, číslo telefonní nebo jiné obdobné stanice, pokud z ní má být prováděn odposlech, popřípadě záznam, a je-li známo, i místo použití zpravodajské techniky, a odůvodnění.

(4) Použití zpravodajské techniky lze povolit jen na nezbytně nutnou dobu, nejdéle však na dobu tří měsíců.

(5) Rozhodne-li soudce o povolení zpravodajské techniky kladně, vydá současně výpis z tohoto rozhodnutí, který obsahuje nejnutnější identifikační údaje

³⁾ § 36 zákona ČNR č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 17/1994 Sb.).
§ 13 a násl. zákona č. 67/1992 Sb., o Vojenském obranném zpravodajství.

⁴⁾ § 37 odst. 2 zákona ČNR č. 283/1991 Sb.

a zda při jejím použití může být zasahováno do práva nedotknutelnosti obydlí; výpis neobsahuje odůvodnění.

(6) Zamítne-li soudce žádost o povolení k použití zpravodajské techniky, obsahuje rozhodnutí odůvodnění.

(7) Proti rozhodnutí o povolení nebo zamítnutí žádosti o povolení k použití zpravodajské techniky není přípustný opravný prostředek.

§ 11

Kontrola průběhu používání zpravodajské techniky

(1) Soudce je oprávněn požadovat od Bezpečnostní informační služby informace k posouzení, zda důvody pro používání zpravodajské techniky trvají.

(2) Zjistí-li soudce, že důvody používání zpravodajské techniky pominuly, povolení k jejímu použití odejme.

§ 12

Bezpečnostní informační služba bezodkladně písemně informuje soudce o ukončení používání zpravodajské techniky.

§ 13

Krycí prostředky a krycí doklady

(1) Krycí prostředky a krycí doklady slouží k utajení skutečné totožnosti příslušníka nebo jeho příslušnosti k Bezpečnostní informační službě nebo k utajení skutečných zájmů nebo objektů Bezpečnostní informační služby, je-li toto utajení nutné pro plnění úkolů Bezpečnostní informační služby.

(2) Krycím dokladem nesmí být průkaz prezidenta republiky, poslance nebo senátora Parlamentu, člena vlády, člena Nejvyššího kontrolního úřadu anebo guvernéra České národní banky a služební průkaz státního zástupce nebo soudce, diplomatický pas nebo doklady žijících osob.

(3) Krycí doklady vydává a krycí prostředky vydává, zřizuje nebo k jejich zřízení dává podnět Bezpečnostní informační služba na základě rozhodnutí ředitele.

(4) Bezpečnostní informační služba vede evidenci vydaných a zřízených krycích dokladů a krycích prostředků.

§ 14

Sledování

O použití sledování a o jeho dokumentaci rozho-

duje ředitel nebo jím určený vedoucí organizačního útvaru.

Oddíl druhý

Využívání služeb osob jednajících ve prospěch Bezpečnostní informační služby

§ 15

(1) Bezpečnostní informační služba je oprávněna při plnění svých úkolů využívat služeb poskytovaných osobami jednajícími v její prospěch.

(2) Osobou jednající ve prospěch Bezpečnostní informační služby se pro účely tohoto zákona rozumí fyzická osoba starší 18 let, která dobrovolně a utajeným způsobem poskytuje služby Bezpečnostní informační službě při plnění jejích úkolů.

(3) Bezpečnostní informační služba je povinna ochraňovat osobu jednající ve prospěch Bezpečnostní informační služby před vyzrazením a způsobením újmy na cti, životě, zdraví nebo majetku, která by jí mohla vzniknout pro poskytování těchto služeb nebo v souvislosti s ním.

HLAVA TŘETÍ

EVIDENCE VEDENÉ BEZPEČNOSTNÍ INFORMAČNÍ SLUŽBOU

§ 16

(1) Bezpečnostní informační služba je oprávněna ukládat, uchovávat a využívat údaje o fyzických a právnických osobách, jestliže je to nutné k plnění úkolů v její působnosti.

(2) Bezpečnostní informační služba je povinna zabezpečit ochranu údajů obsažených v evidencích před vyzrazením, zneužitím, poškozením, ztrátou a odcizením.

(3) Bezpečnostní informační služba skutečnost o vedení evidence o fyzických a právnických osobách ani její obsah těmto osobám nesděluje.

(4) Bezpečnostní informační služba může informace a informační systémy sdružovat a získávat informace pod krytím jiným účelem nebo jinou činností.

(5) Bezpečnostní informační služba zřizuje a spravuje archiv zvláštního významu⁵⁾ k trvalému zachování informací.

⁵⁾ § 24 zákona ČNR č. 97/1974 Sb., o archivnictví, ve znění pozdějších předpisů.

HLAVA ČTVRTÁ NÁHRADA ŠKODY

§ 17

(1) Stát odpovídá za škodu osobě, která poskytla pomoc Bezpečnostní informační službě nebo příslušníkovi s jejich vědomím (dále jen „pomáhající osoba“). Stát se této odpovědnosti může zprostit jen tehdy, způsobila-li si tuto škodu pomáhající osoba úmyslně.

(2) Došlo-li u pomáhající osoby k újmě na zdraví nebo k smrti, určí se rozsah a výše náhrady škody podle předpisů o odškodňování pracovních úrazů a nemocí z povolání zaměstnanců.

(3) Stát odpovídá i za škodu na věcech, která pomáhající osobě vznikla v souvislosti s poskytnutím této pomoci. Přitom se hradí škoda skutečná i jiná, a to uvedením v předešlý stav; není-li to dobře možné nebo účelné, hradí se v penězích.

(4) Stát odpovídá i za škodu, kterou pomáhající osoba způsobila v souvislosti s pomocí poskytnutou Bezpečnostní informační službě nebo příslušníkovi.

(5) Náhradu škody poskytuje v zastoupení státu Bezpečnostní informační služba.

ČÁST TŘETÍ

KONTROLA ČINNOSTI BEZPEČNOSTNÍ INFORMAČNÍ SLUŽBY A POVINNOST ZACHOVÁVAT MLČENLIVOST

§ 18

(1) Kontrolu činnosti Bezpečnostní informační služby vykonává Poslanecká sněmovna, která k tomuto účelu zřizuje zvláštní kontrolní orgán (dále jen „kontrolní orgán“).

(2) Kontrolní orgán se skládá ze sedmi členů. Členem kontrolního orgánu může být pouze poslanec Poslanecké sněmovny.

(3) Pokud zákon nestanoví jinak, vztahuje se na jednání kontrolního orgánu a na práva a povinnosti jeho členů přiměřeně zvláštní předpis.⁶⁾

§ 19

(1) Členové kontrolního orgánu mohou vstupovat v doprovodu ředitele nebo jím pověřeného příslušníka do objektů Bezpečnostní informační služby.

(2) Ředitel předkládá kontrolnímu orgánu

- a) statut Bezpečnostní informační služby,
- b) návrh rozpočtu Bezpečnostní informační služby,
- c) písemná zadání úkolů uložených vládou nebo prezidentem republiky,⁷⁾
- d) podklady potřebné ke kontrole plnění rozpočtu Bezpečnostní informační služby,
- e) vnitřní předpisy, vydávané podle § 148 odst. 2.

(3) Ředitel předkládá kontrolnímu orgánu na jeho požádání

- a) zprávu o činnosti Bezpečnostní informační služby,⁷⁾
- b) zprávu o použití zpravodajských prostředků, a to pouze ve věcech a případech, ve kterých Bezpečnostní informační služba svou činnost již ukončila,
- c) souhrnnou informaci obsahující zaměření a počet případů a věcí, v nichž je Bezpečnostní informační služba činná; v informaci odliší případy a věci podle zvláštního zákona.⁷⁾

(4) Kontrolní orgán není oprávněn zasahovat do personálních pravomocí vedoucích pracovníků Bezpečnostní informační služby a nahrazovat jejich řídicí činnost.

§ 20

(1) Má-li kontrolní orgán za to, že činnost Bezpečnostní informační služby nezákonně omezuje nebo poškozují práva a svobody občanů, je oprávněn požadovat od ředitele potřebné vysvětlení.

(2) Každé porušení zákona příslušníky, které kontrolní orgán zjistí při své činnosti, je povinen oznámit řediteli a nejvyššímu státnímu zástupci.

§ 21

Povinnost zachovávat mlčenlivost uložená členům kontrolního orgánu podle zákona se nevztahuje na případy, kdy kontrolní orgán podává oznámení podle § 20 odst. 2. Skutečnosti, o nichž se členové kontrolního orgánu dovědí při výkonu své funkce, oznamují v míře nezbytné pro dosažení účelu kontroly podle tohoto zákona.

ČÁST ČTVRTÁ SLUŽEBNÍ POMĚR

§ 22

Právní úkony ve věcech služebního poměru činí jménem Bezpečnostní informační služby ředitel

⁶⁾ Zákon ČNR č. 35/1989 Sb., o jednacím řádu České národní rady, ve znění pozdějších předpisů.

⁷⁾ § 5 a násl. zákona č. 153/1994 Sb.

a v rozsahu jím stanoveném též vedoucí organizačních útvarů Bezpečnostní informační služby (dále jen „služební orgán“).

HLAVA PRVNÍ VZNIK, ZMĚNY A SKONČENÍ SLUŽEBNÍHO POMĚRU

§ 23

Podmínky pro přijetí a přijímací řízení

(1) Do služebního poměru může být po přijímacím řízení přijat občan České republiky starší 18 let, který o přijetí písemně požádá (dále jen „uchazeč“) a

- a) nebyl pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin,
- b) je fyzicky, zdravotně a duševně způsobilý pro výkon služby,
- c) splňuje kvalifikační předpoklady pro výkon funkce, do které má být ustanoven, pokud ředitel v odůvodněných případech nerozhodne jinak,
- d) vykonal základní nebo náhradní vojenskou službu, pokud podléhá branné povinnosti.

(2) O výsledku přijímacího řízení musí být uchazeč písemně vyzooměn do 90 dnů od podání žádosti o přijetí do služebního poměru.

§ 24

Vznik služebního poměru

(1) Služební poměr se zakládá dnem uvedeným v rozhodnutí služebního orgánu o přijetí uchazeče do služebního poměru.

(2) Rozhodnutí o přijetí uchazeče do služebního poměru musí obsahovat údaj o dni vzniku služebního poměru, jinak je neplatné. Dále musí obsahovat ustanovení do funkce, jmenování do hodnosti, ustanovení o zkušební době podle § 26 a místo služebního působiště.

(3) Služební poměr nevznikne, pokud uchazeč nenastoupí službu v den určený v rozhodnutí o přijetí do služebního poměru, aniž mu v tom bránila překážka ve službě (§ 73), nebo do týdne neuvědomí o této překážce služební orgán, který vydal rozhodnutí o přijetí do služebního poměru.

(4) Rozhodnutí o přijetí do služebního poměru musí být vydáno písemně a doručeno uchazeči, jinak je neplatné.

§ 25

Služební přísaha

(1) Příslušník skládá při nástupu do služby služební přísahu.

(2) Služební přísaha zní: „Slavnostně slibuji, že budu věrný České republice. Budu čestným, statečným, ukázněným a nestranným příslušníkem Bezpečnostní informační služby. Služební povinnosti budu plnit podle svých nejlepších schopností a ve své činnosti se budu řídit Ústavou a zákony a budu chránit ústavní zřízení České republiky, jakož i práva občanů. K tomu jsem připraven vynaložit všechny síly a schopnosti a nasadit i svůj život. Tak přísahám!“.

(3) Odmítne-li příslušník složit služební přísahu, skončí jeho služební poměr dnem, kdy k odmítnutí došlo.

§ 26

Zkušební doba

(1) Při přijetí do služebního poměru se stanoví zkušební doba, a to nejdéle na 12 měsíců.

(2) Stanovenou zkušební dobu lze se souhlasem příslušníka zkrátit, dosahuje-li příslušník v průběhu zkušební doby velmi dobrých výsledků ve výkonu služby.

(3) Doba, po kterou byl příslušník uznán dočasně neschopným služby pro nemoc nebo úraz, se započítává do zkušební doby v rozsahu nejvýše deseti dnů.

§ 27

Hodnosti

Stanoví se tyto hodnosti příslušníků

- a) praporčické:
rotný, strážmistr, nadstrážmistr, praporčík,
- b) důstojnické:
poručík, kapitán, major, podplukovník, plukovník,
- c) generálské:
generálmajor, generálporučík.

Jmenování a povyšování do hodnosti

§ 28

Při přijetí do služebního poměru je příslušník jmenován do hodnosti rotného. Ukončil-li studium na střední škole maturitní zkouškou,⁸⁾ je jmenován do hodnosti strážmistra. Ukončí-li vysokoškolské studium nebo alespoň ucelenou část vysokoškolského studia,⁹⁾ je jmenován nejméně do hodnosti poručíka.

⁸⁾ § 25 zákona č. 29/1984 Sb., o soustavě základních a středních škol (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

⁹⁾ § 19 a 21 zákona č. 172/1990 Sb., o vysokých školách, ve znění pozdějších předpisů.

§ 29

(1) Příslušník má nárok na povýšení do vyšší hodnosti, splňuje-li současně tyto podmínky:

- a) je ustanoven ve funkci, pro kterou je stanovena vyšší hodnost, než kterou skutečně má, a dosahuje dobrých výsledků ve výkonu služby,
- b) od jeho posledního povýšení nebo jmenování do hodnosti uplynula stanovená doba výsluhy let v hodnosti,
- c) splňuje kvalifikační předpoklad vzdělání stanovený pro vykonávanou funkci.

(2) Příslušník v praporčické hodnosti má nárok na

- a) povýšení do vyšší praporčické hodnosti, dosáhl-li úplného středního vzdělání,
- b) jmenování do hodnosti poručíka, ukončil-li vysoškolské studium nebo alespoň jeho ucelenou část.⁹⁾

§ 30

(1) Příslušníky jmenuje a povyšuje do praporčických a důstojnických hodností ředitel a jím určené služební orgány.

(2) Ředitele jmenuje nebo povyšuje do důstojnických hodností vláda.

§ 31

Propůjčení hodnosti

(1) Příslušníkovi lze propůjčit vyšší hodnost, než kterou skutečně má, na dobu, po kterou to vyžaduje funkce nebo služební úkoly, jimiž byl pověřen.

(2) Příslušníkovi, jemuž byla propůjčena vyšší hodnost, náleží práva a povinnosti spojené s touto hodností.

(3) Hodnost propůjčuje ředitel.

§ 32

Služební hodnocení

(1) Služební hodnocení je jedním z podkladů pro rozhodování ve věcech služebního poměru příslušníka.

(2) Služební hodnocení spočívá v posouzení způsobilosti příslušníka pro výkon funkce, zejména odborné, a způsobu plnění služebních povinností.

§ 33

Ustanovování do funkcí

(1) Služební orgány ustanovují příslušníky do

volných funkcí podle dosaženého vzdělání, závěru služebního hodnocení, zdravotního stavu a potřeb Bezpečnostní informační služby.

(2) Ustanovení příslušníka do volné funkce může být spojeno s podmínkou výběrového řízení.

(3) Vyžaduje-li to důležitý zájem služby, může být příslušník dočasně pověřen výkonem funkce, nejdéle však na dobu tří měsíců v kalendářním roce.

§ 34

Převedení na jinou funkci a přeložení

(1) Jestliže příslušník nemůže nadále vykonávat dosavadní funkci, protože

- a) v důsledku organizačních změn došlo k jejímu zrušení,
- b) podle posudku lékařské komise dlouhodobě pozbyl zdravotní způsobilost pro její výkon,
- c) podle závěru služebního hodnocení není způsobilý ji vykonávat, nebo
- d) vykonává trest zákazu činnosti,

převede se na jinou funkci v místě téhož služebního působiště, a není-li to možné, přeloží se na jinou funkci v jiném místě služebního působiště.

(2) Příslušník může být převeden na stejnou nebo jinou funkci v témže místě služebního působiště nebo přeložen na stejnou nebo jinou funkci v jiném místě služebního působiště, je-li to v důležitém zájmu služby. Příslušníku, který byl převeden nebo přeložen na nižší funkci podle tohoto odstavce, náleží dosavadní plat po dobu jednoho roku, jestliže je to pro něj výhodnější.

(3) Příslušník může být převeden na jinou funkci v témže místě služebního působiště nebo přeložen do jiného místa služebního působiště na vlastní žádost po předchozí dohodě s nadřízeným služebním orgánem.

(4) Ustanovení o převedení na jinou funkci a přeložení se nevztahují na příslušníky zařazené do záloh ředitele (§ 36).

§ 35

Služební cesta a zastupování

(1) Příslušník může být vyslán na dobu nezbytně nutnou, nejdéle však na dobu pěti měsíců během kalendářního roku, na služební cestu.

(2) Příslušník může být pověřen na dobu nezbytně nutnou zastupováním jiného příslušníka ve funkci vyšší úrovně. O pověření zastupováním rozhodne příslušný služební orgán písemnou formou.¹⁰⁾

¹⁰⁾ § 6 zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů.

§ 36

Záloha ředitele

K zajištění úkolů v oboru působnosti Bezpečnostní informační služby mohou být příslušníci zařazeni do zálohy ředitele.

§ 37

Zproštění výkonu služby

(1) Stane-li se příslušník podezřelým, že se dopustil hrubého porušení služební kázně nebo trestného činu, a další ponechání ve výkonu služby by v obou případech ohrožovalo důležitý zájem služby nebo průběh objasňování jeho činu, může být rozhodnutím služebnímu orgánu dočasně zproštěn výkonu služby.

(2) Příslušníka lze zprostit výkonu služby jen na dobu nezbytně nutnou k objasňování jeho činu, nejdéle však na dobu šesti měsíců, jde-li o podezření z trestného činu, a při hrubém porušení služební kázně maximálně na dobu 30 dnů ode dne, kdy se služební orgán o tomto porušení dozví. V případě, že je proti příslušníkovi vedeno trestní řízení, zprostit se výkonu služby do pravomocného skončení trestního řízení nebo do podmíněného zastavení trestního stíhání.¹¹⁾

(3) Příslušníkovi, který byl zproštěn výkonu služby, náleží ode dne zproštění 50 % platu, nejméně však ve výši minimální mzdy stanovené zvláštními předpisy.¹²⁾ Tato část platu se zvyšuje o 10 % platu za každou vyživovanou osobu, nejvíce však do výše 80 % platu.

(4) Pominou-li důvody pro zproštění výkonu služby, služební orgán rozhodnutí o zproštění výkonu služby zruší; příslušníkovi se doplatí rozdíl, o který byl jeho plat zkrácen; to neplatí, bylo-li jednání, pro které byl zproštěn výkonu služby, úmyslným trestným činem, za který byl pravomocně odsouzen, nebo byl-li pro jednání, pro něž byl zproštěn výkonu služby, propuštěn ze služebního poměru. V případě důvodu pro zproštění výkonu služby, spočívajícím v podmíněném zastavení trestního stíhání, se tento rozdíl doplatí pouze, bylo-li vydáno pravomocné rozhodnutí o tom, že se příslušník osvědčil.

Skončení služebního poměru

§ 38

Služební poměr příslušníka končí

- a) uvolněním,
- b) propuštěním,

- c) ztrátou hodnosti,
- d) zrušením ve zkušební době,
- e) úmrtím.

§ 39

Uvolnění

(1) Příslušník musí být uvolněn ze služebního poměru, jestliže o to požádá. Žádost musí být písemná a doručena příslušnému služebnímu orgánu, jinak je neplatná.

(2) Služební poměr podle odstavce 1 skončí uplynutím dvou měsíců, pokud se služební orgán a příslušník nedohodnou jinak; tato doba počíná prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni doručení žádosti o uvolnění služebnímu orgánu a končí uplynutím posledního dne druhého kalendářního měsíce.

Propuštění

§ 40

(1) Příslušník bude propuštěn ze služebního poměru, jestliže

- a) pro něj v důsledku organizačních změn není jiné zařazení,
- b) podle posudku lékařské komise dlouhodobě pozbyl ze zdravotních důvodů způsobilost vykonávat dosavadní funkci a nelze ho převést nebo přeložit na jinou funkci,
- c) byl při služebním hodnocení hodnocen jako nezpůsobilý vykonávat jakoukoli funkci,
- d) porušil služební přísahu nebo služební povinnosti zvláště hrubým způsobem,
- e) porušil povinnost stanovenou zvláštním omezením (§ 49) nebo pozbyl státního občanství České republiky,
- f) byl pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody.

(2) Příslušník může být ze služebního poměru propuštěn, jestliže

- a) splňuje podmínky nároku na starobní důchod,
- b) byl pravomocně odsouzen pro trestný čin.

(3) O propuštění z důvodů uvedených v odstavci 1 písm. c), d) a f) a v odstavci 2 písm. b) musí být rozhodnuto do dvou měsíců ode dne, kdy se služební orgán o důvodu propuštění dozvěděl, nejpozději však do jednoho roku ode dne, kdy tento důvod vznikl; v těchto dobách musí být rozhodnutí příslušníkovi též doručeno. Jde-li o propuštění z důvodu uvede-

¹¹⁾ § 307 a 308 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 69/1994 Sb.).

¹²⁾ Nařízení vlády ČSFR č. 53/1992 Sb., o minimální mzdě, ve znění nařízení vlády ČR č. 615/1992 Sb.

ného v odstavci 1 písm. c), nezapočítává se do doby dvou měsíců doba, po kterou je příslušník uznán dočasně neschopným služby pro nemoc nebo úraz.

(4) O propuštění z důvodů uvedených v odstavci 1 písm. e) musí být rozhodnuto neprodleně poté, kdy se služební orgán o důvodu propuštění dozvěděl.

§ 41

(1) Rozhodnutí o propuštění musí být vyhotoveno písemně a musí v něm být uveden důvod propuštění a skutkově vymezen tak, aby jej nebylo možno zaměnit s jiným důvodem, a musí být příslušníkovi doručeno, jinak je neplatné.

(2) Při propuštění skončí služební poměr uplynutím dvou měsíců, pokud se služební orgán a příslušník nedohodnou jinak; tato doba počíná prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni doručení rozhodnutí o propuštění a končí uplynutím posledního dne příštího kalendářního měsíce. Jde-li o propuštění z důvodů uvedených v § 40 odst. 1 písm. d), e) a f), anebo o propuštění z důvodu uvedeného v § 40 odst. 2 písm. b), skončí služební poměr dnem doručení rozhodnutí o propuštění.

§ 42

Zákaz propuštění v ochranné době

(1) Příslušník nesmí být propuštěn ze služebního poměru v ochranné době, to je v době

- a) kdy byl uznán dočasně neschopným služby pro nemoc nebo úraz, pokud si tuto neschopnost úmyslně nevyvolal nebo nezpůsobil v opilosti nebo zneužitím jiné návykové látky,
- b) od podání návrhu na ústavní ošetřování nebo od povolení lázeňského léčení poskytovaného v době dočasné neschopnosti k výkonu služby až do jejího skončení; při onemocnění tuberkulózou nebo nemocí z povolání se tato doba prodlužuje o šest měsíců po propuštění z ústavního ošetřování, nebo
- c) kdy je příslušnice těhotná nebo kdy příslušnice nebo osamělý příslušník trvale pečuje alespoň o jedno dítě mladší než tři roky.

(2) Zákaz propuštění se nevztahuje na propuštění z důvodů uvedených v § 40 odst. 1 písm. d), e) a f) a v § 40 odst. 2 písm. b).

(3) Bylo-li rozhodnutí o propuštění doručeno příslušníkovi před počátkem ochranné doby a služební poměr by měl skončit v této době, ochranná doba se do dvouměsíční doby uvedené v § 40 odst. 3 nezapočítává, ledaže příslušník písemně prohlásí, že na prodloužení služebního poměru netrvá.

§ 43

Ztráta hodnosti

Byl-li příslušníkovi soudem uložen trest ztráty hodnosti, skončí služební poměr dnem, kdy rozsudek nabyl právní moci.

§ 44

Zrušení služebního poměru ve zkušební době

Ve zkušební době může služební orgán nebo příslušník zrušit služební poměr i bez uvedení důvodu. Služební poměr skončí uplynutím tří kalendářních dnů následujících po dni doručení rozhodnutí služebního orgánu nebo po písemném oznámení příslušníka, vždy však nejpozději uplynutím zkušební doby.

§ 45

Nároky po zrušení rozhodnutí o skončení služebního poměru

Je-li rozhodnutí o skončení služebního poměru zrušeno, služební poměr nadále trvá bez přerušeni se všemi právy a povinnostmi. Oznámi-li příslušník nejpozději před doručením rozhodnutí o zrušení, že netrvá na dalším výkonu služby, platí, pokud se příslušník a služební orgán nedohodnou jinak, že služební poměr skončí uplynutím po uplynutí doby dvou měsíců; tato doba počíná prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni doručení oznámení příslušníka služebnímu orgánu a skončí uplynutím posledního dne druhého kalendářního měsíce.

§ 46

Potvrzení o služebním poměru a služební posudky

(1) Nejpozději v den skončení služebního poměru je služební orgán povinen příslušníkovi vydat posudek o jeho služební činnosti. Posudek o služební činnosti nesmí obsahovat údaje, na které se vztahuje ustanovení předpisu o státním, hospodářském nebo služebním tajemství.¹³⁾

(2) Podává-li služební orgán jinému orgánu nebo organizaci posudek o služební činnosti příslušníka, musí příslušníka s jeho obsahem seznámit a na požádání mu vydat jeho opis. Jiné informace o příslušníkovi je služební orgán oprávněn podávat pouze s jeho souhlasem.

(3) Při skončení služebního poměru je služební orgán povinen vydat příslušníkovi, popřípadě zaměstnavateli na jeho žádost potvrzení o služebním poměru a uvést v něm zejména dobu jeho trvání, skutečnosti rozhodné pro posouzení jeho nároku na dovolenou, závazky příslušníka vůči Bezpečnostní informační

¹³⁾ Zákon č. 102/1971 Sb., o ochraně státního tajemství, ve znění pozdějších předpisů.

službě, a zda, v jaké výši, v jakém pořadí a v čí prospěch jsou prováděny z platu příslušníka srážky, a skutečnosti rozhodné pro hmotné zabezpečení uchazečů o zaměstnání poskytované podle zvláštních předpisů.¹⁴⁾

HLAVA DRUHÁ SLUŽEBNÍ KÁZEŇ A KÁZEŇSKÁ PRAVOMOC

§ 47

Služební kázeň

Služební kázeň je důsledné plnění povinností stanovených zákony, dalšími právními předpisy, rozkazy a pokyny nadřízených.

§ 48

Základní povinnosti příslušníka

(1) Příslušník je povinen

- a) plnit důsledně a přesně úkoly uložené mu zákony a dalšími právními předpisy, jakož i úkoly uložené mu rozkazy a pokyny nadřízených,
- b) vykonávat řádně službu,
- c) oznámit svému nadřízenému závady a nedostatky, které ohrožují nebo ztěžují výkon služby,
- d) zachovávat mlčenlivost o věcech, s nimiž se seznámil při výkonu služby nebo v souvislosti s výkonem služby.

(2) Domnívá-li se příslušník, že rozkaz jeho nadřízeného je v rozporu s právním předpisem, je povinen nadřízeného na to upozornit; trvá-li nadřízený na splnění rozkazu, je příslušník povinen jej splnit. Tuto skutečnost může příslušník oznámit řediteli.

(3) Příslušník je povinen odeprít splnění rozkazu nadřízeného, jestliže by jeho splněním spáchal trestný čin; tuto skutečnost ohlásí písemně bez zbytečného odkladu vyššímu nadřízenému. V případě, že se odeprění týká rozkazu ředitele, příslušník oznámí tuto skutečnost Nejvyššímu státnímu zastupitelství.

§ 49

Zvláštní omezení

(1) Příslušníci nesmějí být členy politických stran nebo politických hnutí a odborových organizací.

(2) Příslušníci nesmějí být členy řídicích nebo kontrolních orgánů právnických osob provozujících podnikatelskou činnost a nesmějí rovněž sami podnikatelskou nebo živnostenskou činnost vykonávat. Toto

omezení se nevztahuje na činnost vědeckou, pedagogickou, publicistickou, literární, uměleckou, na správu vlastního majetku a na činnosti, které příslušník vykonává v souladu s úkoly a ve prospěch Bezpečnostní informační služby.

§ 50

Základní povinnosti nadřízeného

Nadřízený je povinen

- a) organizovat, řídit a kontrolovat výkon služby,
- b) zabezpečovat, aby příslušníci byli pro výkon služby náležitě vycvičeni, vyškoleni a vybaveni,
- c) oceňovat záslužné činy a příkladné plnění služebních povinností a vyvozovat důsledky z porušování služebních povinností.

Kázeňská pravomoc

§ 51

Nadřízený v rozsahu své pravomoci uděluje kázeňské odměny a ukládá kázeňské tresty.

§ 52

Kázeňské odměny

(1) Kázeňskými odměnami jsou

- a) peněžité nebo věcný dar,
- b) mimořádné jmenování do důstojnické hodnosti,
- c) mimořádné povýšení do vyšší hodnosti.

(2) Odměnu podle odstavce 1 písm. b) lze udělit jen příslušníkovi vykonávajícímu funkci, pro kterou je stanovena důstojnická hodnost.

(3) Kázeňská odměna musí být úměrná záslužnému činu nebo příkladnému plnění služebních povinností.

§ 53

Kázeňský přestupek

(1) Kázeňským přestupkem je zaviněné porušení základních povinností příslušníka, pokud nejde o trestný čin.

(2) Jako kázeňský přestupek se vyřizuje též jednání příslušníka, které má znaky přestupku, pokud tak stanoví zvláštní předpis.¹⁵⁾

§ 54

Kázeňské tresty

(1) Kázeňskými tresty jsou

- a) písemná důtka,

¹⁴⁾ Zákon ČNR č. 9/1991 Sb., o zaměstnanosti a působnosti orgánů České republiky na úseku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁵⁾ § 10 odst. 1 písm. a) zákona ČNR č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

- b) snížení platu až o 15 % na dobu nejdéle tří měsíců a při opětovném kázeňském přestupku, jehož se příslušník dopustil v době před zahlázením kázeňského trestu, na dobu nejdéle šesti měsíců,
- c) snížení hodnosti o jeden stupeň až na dobu jednoho roku,
- d) zákaz činnosti,
- e) propadnutí věci.

(2) Kázeňský trest snížení hodnosti o jeden stupeň nelze uložit příslušníkovi v hodnosti rotného, poručíka nebo generálmajora Bezpečnostní informační služby.

(3) Kázeňský trest zákazu činnosti a propadnutí věci lze uložit jen za jednání mající znaky přestupku a za podmínek stanovených zvláštními předpisy.¹⁶⁾ Tyto kázeňské tresty je možno uložit samostatně nebo společně, a to i s kázeňským trestem snížení platu nebo snížení hodnosti o jeden stupeň.

(4) Kázeňským trestem zákazu činnosti nelze příslušníkovi uložit zákaz výkonu funkce.

(5) Kázeňský trest zákazu činnosti se vykonává i tehdy, jestliže příslušníkovi, kterému byl tento kázeňský trest uložen, skončil služební poměr. O upuštění od výkonu zbytku kázeňského trestu zákazu činnosti rozhoduje služební orgán, který trest uložil, nejdříve však po uplynutí poloviny uloženého trestu.

(6) Doba, na kterou byl příslušníkovi uložen kázeňský trest snížení hodnosti o jeden stupeň, se nezačítává do doby výsluhy let v hodnosti.

Ukládání kázeňských trestů

§ 55

(1) Před uložením kázeňského trestu musí být úplně a přesně zjištěn skutkový stav. Příslušný služební orgán musí vyslechnout též toho, kdo podal podnět. Příslušníkovi musí být dána před uložením kázeňského trestu možnost se k podnětu vyjádřit, hájit se a navrhnout důkazy.¹⁶⁾

(2) Postačí-li k nápravě příslušníka a k obnovení služební kázně vytknutí méně závažného jednání, které má znaky kázeňského přestupku nebo přestupku, kázeňský trest se neuloží.

(3) Za jednání mající znaky přestupku ublížení na cti a přestupků ublížení na zdraví z nedbalosti, úmyslného narušení občanského soužití nebo proti majetku spáchaného mezi blízkými osobami může být uložen kázeňský trest jen tehdy, podala-li podnět postižená osoba nebo její zákonný zástupce anebo opatrovník; jde-li o přestupek ublížení na cti, může být kázeňský trest uložen teprve po neúspěšném pokusu o smír příslušníka a ublíženého na cti.

(4) Při rozhodování o uložení kázeňského trestu se přihlíží k povaze protiprávního jednání, k jeho okolnostem, k následkům, k míře zavinění a k dosavadnímu plnění služebních povinností.

§ 56

(1) Za kázeňský přestupek lze kázeňský trest uložit nejdříve následující den po jeho spáchání, nejpozději však do 30 dnů ode dne, kdy se o jeho spáchání dověděl nejbližší nadřízený příslušníka. Je-li jednání příslušníka, v němž lze spatřovat naplnění skutkové podstaty kázeňského přestupku, předmětem šetření jiného orgánu, počíná lhůta 30 dnů pro uložení kázeňského trestu dnem, kdy se kterýkoli z nadřízených příslušníka dověděl o výsledku tohoto šetření. Kázeňský trest lze uložit nejpozději do jednoho roku ode dne spáchání kázeňského přestupku.

(2) Za jednání mající znaky přestupku lze uložit kázeňský trest do jednoho roku ode dne jeho spáchání.

§ 57

(1) Kázeňský trest nelze uložit, byl-li příslušník za týž skutek již pravomocně odsouzen soudem; byl-li kázeňský trest uložen dříve, zruší se s účinností ode dne uložení.

(2) Kázeňský trest nelze uložit, popřípadě vykonat, byl-li kázeňský trest prominut nebo vztahuje-li se na přestupek amnestie.

(3) Kázeňské tresty promíjí ředitel.

§ 58

Zahlázení kázeňského trestu

(1) Nedopustil-li se příslušník během jednoho roku od pravomocného uložení kázeňského trestu dalšího kázeňského přestupku nebo jednání majícího znaky přestupku, je kázeňský trest zahlázen a příslušník se posuzuje, jako by mu kázeňský trest nebyl uložen. Jestliže kázeňský trest zákazu činnosti neskončil v této době, zahazuje se jeho vykonáním.

(2) Nadřízený může i před uplynutím doby uvedené v předchozím odstavci rozhodnout o zahlázení vykonaného kázeňského trestu, jestliže příslušník výkonem služby a chováním prokázal, že si toho zaslouhuje; byl-li však uložen kázeňský trest zákazu činnosti, může tak učinit nejdříve po uplynutí poloviny výkonu tohoto trestu.

§ 59

Použití zvláštních předpisů

Při projednávání jednání příslušníka, které má

¹⁶⁾ Zákon ČNR č. 200/1990 Sb.

znaky přestupku, se postupuje podle zvláštního předpisu,¹⁶⁾ jde-li o

- a) rozhodování, zda jednání příslušníka má všechny znaky přestupku potřebné k určení viny,
- b) rozhodování o propadnutí věci, zákazu činnosti a upuštění od výkonu jeho zbytku,
- c) posuzování, zda byla zmeškána lhůta k podání podnětu,
- d) určování osoby blízké,
- e) zjišťování výše způsobené škody.

HLAVA TŘETÍ DOBA SLUŽBY, DOVOLENÁ A SLUŽEBNÍ VOLNO

§ 60

Základní doba služby v týdnu

(1) Délka základní doby služby v týdnu se řídí právními předpisy platnými pro zaměstnance v pracovním poměru.

(2) Služební orgán může stanovit příslušníkovi kratší dobu služby v týdnu nebo ji jinak vhodně upravit, jestliže o to příslušník požádá ze zdravotních nebo jiných závažných důvodů a nebrání-li tomu důležitý zájem služby.

§ 61

Rozvržení základní doby služby v týdnu

(1) Základní doba služby v týdnu se rozvrhuje zpravidla na pět dnů služby tak, aby dny nepřetržitého odpočinku v týdnu připadaly pokud možno na sobotu a neděli. Pokud to povaha služby vyžaduje, může být služba rozvržena nerovnoměrně; průměrná týdenní doba služby nesmí přitom v určeném období, zpravidla čtyřtýdenním, přesahovat hranici stanovenou pro délku základní doby služby v týdnu.

(2) O rozvržení základní doby služby v týdnu rozhoduje příslušný služební orgán; stanoví též začátek a konec doby služby v jednotlivých dnech; doba nepřetržitě služby může přitom činit nejvýše 24 hodin.

(3) Ředitel stanoví podmínky, za nichž může být doba služby v týdnu rozvržena jinak než podle předchozích odstavců.

§ 62

Nepřetržitý odpočinek mezi dvěma službami a v týdnu

Základní doba služby v týdnu se rozvrhuje tak, aby příslušník měl mezi koncem jedné služby a počátkem následující služby nepřetržitý odpočinek v trvání nejméně 12 hodin a jednou v týdnu nepřetržitý odpočinek v trvání nejméně 36 hodin.

§ 63

Přestávky ve službě

(1) Příslušník má nejdéle po každých pěti hodinách nepřetržitého výkonu služby nárok na přestávku na jídlo a oddech v trvání nejméně 30 minut. Jde-li o službu, jejíž výkon nemůže být přerušen, musí být příslušníkovi i bez přerušování výkonu služby zajištěna přiměřená doba na jídlo a oddech.

(2) Ředitel stanoví, v jakém rozsahu se přestávky na jídlo a oddech započítávají do základní doby služby.

§ 64

Služba konaná nad základní dobu služby v týdnu a v noci

(1) Vyžaduje-li to důležitý zájem služby, je příslušník povinen konat službu nad stanovenou základní dobu služby v týdnu.

(2) Při službě konané nad základní dobu služby v týdnu lze nepřetržitý odpočinek mezi dvěma službami zkrátit až na šest hodin; nepřetržitý odpočinek v týdnu musí vždy činit nejméně 24 hodin.

(3) Nocí se rozumí doba od 22 hodin do 6 hodin.

§ 65

Služební pohotovost a dosažitelnost

Příslušníkovi lze nařídít v důležitém zájmu služby služební pohotovost nebo dosažitelnost.

Dovolená

§ 66

Vznik nároku na dovolenou

(1) Příslušník má nárok na dovolenou za kalendářní rok, jestliže v něm vykonával službu alespoň 60 dnů.

(2) Za kalendářní rok, v němž vznikl nebo skončil služební poměr, náleží příslušníkovi poměrná část dovolené, i když nesplnil podmínku uvedenou v odstavci 1.

§ 67

Délka dovolené

(1) Základní délka dovolené činí 37 kalendářních dnů.

(2) Poměrná část dovolené se určí tak, že za každý kalendářní měsíc trvání služebního poměru v kalendářním roce náleží jedna dvanáctina dovolené. Vznikne-li služební poměr nejpozději 15. den v měsíci, náleží příslušníkovi poměrná část dovolené i za tento kalendářní měsíc. Za kalendářní měsíc, v němž služební poměr skončil, náleží příslušníkovi poměrná část dovolené, jen jestliže v tomto měsíci trval služební poměr nejméně 15 dnů.

Nástup, čerpání a přerušeni dovolené**§ 68**

(1) Nástup dovolené určuje služební orgán, a to s přihlédnutím k zájmům služby i k oprávněným požadavkům příslušníka. Den nástupu dovolené musí být příslušníkovi oznámen nejméně sedm dnů předem; tato lhůta může být zkrácena, jestliže s tím příslušník souhlasí.

(2) Dovolenu lze příslušníkovi poskytnout (určit nástup) ještě před splněním podmínky stanovené v § 66 odst. 1. Jestliže však příslušník do konce kalendářního roku tuto podmínku nesplní, je povinen vrátit plat, který mu byl vyplacen za dobu dovolené, na niž mu nevznikl nárok.

(3) Nástup dovolené je nutno určit tak, aby ji příslušník mohl vyčerpat zpravidla do konce kalendářního roku. Jestliže příslušník nemohl dovolenou v kalendářním roce vyčerpat, je služební orgán povinen určit nástup dovolené tak, aby ji příslušník vyčerpal nejpozději do konce příštího kalendářního roku. Služební orgán je však povinen určit příslušníkovi čerpání alespoň v rozsahu 14 dnů dovolené v kalendářním roce, pokud na ně má nárok.

(4) Služební orgán nemůže určit čerpání dovolené na dobu, kdy je příslušník uznán neschopným ke službě pro nemoc nebo úraz, ani na dobu, po kterou je příslušnice na mateřské dovolené. Na dobu trvání ostatních důležitých osobních překážek ve službě může služební orgán určit příslušníkovi čerpání dovolené jen na jeho žádost.

(5) Čerpá-li dovolenou příslušník s dobou služby rozvrženou nerovnoměrně, přísluší mu tolik pracovních dnů dovolené, kolik jich na dobu jeho dovolené připadá v celoročním průměru.

(6) Vyžaduje-li to důležitý zájem služby, může služební orgán změnit příslušníkovi původně určený nástup dovolené nebo ho odvolat z dovolené; příslušník má nárok na náhradu nákladů, které mu tím bez jeho zavinění vznikly.

§ 69

(1) Dovolená se přerušuje, jestliže příslušník je v době čerpání dovolené uznán neschopným služby pro nemoc nebo úraz, ošetřuje-li nemocného člena rodiny nebo bylo-li mu uděleno nebo poskytnuto služební volno. Dovolená se přerušuje také nástupem mateřské dovolené.

(2) Případně-li v době dovolené příslušníka svátek na den, který je jinak jeho obvyklým dnem služby, nezapočítává se do dovolené.

§ 70**Plat za dobu dovolené**

(1) Příslušník má za dobu dovolené nárok na plat. Na žádost příslušníka musí být plat, splatný během dovolené, vyplacen již před nástupem dovolené.

(2) Příslušníkovi náleží za nevyčerpanou dovolenou nebo za její poměrnou část náhrada ve výši platu odpovídajícího době nevyčerpané základní délky dovolené, pokud dovolenou nebo její poměrnou část nemohl vyčerpat ze závažných osobních či služebních důvodů anebo mu nebyla určena (§ 68) ani do konce příštího kalendářního roku.

§ 71**Vliv skončení služebního poměru na dovolenou**

Skončí-li služební poměr příslušníka po vyčerpání dovolené nebo její části, je povinen vrátit plat vyplacený mu za dovolenou nebo její část, na niž mu nevznikl nárok, jen skončil-li služební poměr propuštěním podle § 40 odst. 1 písm. d), e) a f) a § 40 odst. 2 písm. b) nebo ztrátou hodnoty.

§ 72**Dodatková dovolená**

(1) Příslušník, který vykonává po celý kalendářní rok zdraví škodlivou nebo zvlášť obtížnou službu,¹⁷⁾ má nárok též na dodatkovou dovolenou v délce jednoho týdne. Vykonává-li tuto službu jen po část kalendářního roku, náleží mu poměrná část dodatkové dovolené.

(2) Za dodatkovou dovolenou nelze poskytnout náhradu podle § 70 odst. 2; tato dovolená musí být vždy vyčerpana v příslušném kalendářním roce, a to přednostně.

§ 73**Služební volno**

(1) Jestliže příslušník nemůže pro překážky z důvodu obecného zájmu nebo pro důležité osobní překážky konat službu, má nárok na udělení služebního volna.

(2) Služební volno bez nároku na plat se poskytnout příslušníkovi po dobu, po kterou se mu poskytuje peněžitá pomoc podle právních předpisů o nemocenském pojištění nebo příspěvek podle zákona o rodičovském příspěvku, nejdéle však do tří let věku dítěte.

(3) Příslušníkovi může být poskytnuto, jestliže o to z vážných důvodů požádá, služební volno bez nároku na plat na nezbytně nutnou dobu.

¹⁷⁾ Vyhláška ministerstev zdravotnictví a zahraničních věcí č. 75/1967 Sb., o dodatkové dovolené pracovníků, kteří konají práce zdraví škodlivé nebo zvlášť obtížné, a o náhradě za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti u některých nemocí z povolání, ve znění pozdějších předpisů.

HLAVA ČTVRTÁ
NÁLEŽITOSTI PŘÍSLUŠNÍKŮ
A NÁHRADY SLUŽEBNÍCH VÝDAJŮ

§ 74
Náležitosti

(1) Příslušník má nárok na peněžní náležitosti a též na věcná plnění potřebná pro výkon služby.

(2) Příslušníkovi se poskytuje při vzniku služebního poměru jako věcné plnění potřebné pro výkon služby služební stejnokroj; je-li příslušník ustanoven do funkce, která je vykonávána v občanském oděvu, má nárok na příspěvek na slušné ošacení.

(3) Výše příspěvku na slušné ošacení za kalendářní rok činí polovinu hodnoty služebního stejnokroje.

(4) Příslušník má nárok na osobní ochranné prostředky, pokud to výkon jeho služby vyžaduje; pokud je povinen je používat po celou dobu výkonu služby, příspěvek na slušné ošacení mu nenáleží; pokud je povinen je používat po část doby výkonu služby, náleží mu příspěvek na slušné ošacení v poměrné části výše příspěvku stanoveného podle odstavce 3.

(5) Náležitosti platu a odměny za pracovní pohotovost upravují zvláštní předpisy.¹⁸⁾

§ 75
Náhrady výdajů poskytovaných
v souvislosti s výkonem služby

Příslušníkovi náleží náhrada cestovních, stěhovačích a jiných výdajů, které mu vzniknou při plnění služebních povinností; rovněž mu náleží náhrada za používání vlastních předmětů potřebných pro výkon služby, jestliže se jich používá se souhlasem služebního orgánu.

HLAVA PÁTÁ
BEZPEČNOST A OCHRANA ZDRAVÍ
PŘI VÝKONU SLUŽBY

§ 76
Povinnosti služebního orgánu

(1) Péči o bezpečnost a ochranu zdraví příslušníků při výkonu služby zajišťuje služební orgán.

(2) Služební orgán je zejména povinen

- a) dbát při tvorbě předpisů požadavků bezpečnosti a ochrany zdraví při výkonu služby,

- b) kontrolovat dodržování předpisů, rozkazů a pokynů vydaných k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při výkonu služby,
- c) zjišťovat příčiny služebních úrazů a nemocí z povolání a soustavně vytvářet podmínky pro předcházení služebním úrazům a nemocem z povolání, jakož i onemocněním vznikajícím vlivem prostředí, v němž příslušník vykonává službu.

§ 77
Povinnosti příslušníka

Příslušník je zejména povinen

- a) používat při výkonu služby předepsaných ochranných zařízení a prostředků,
- b) účastnit se školení a výcviku prováděného v zájmu zvyšování bezpečnosti a ochrany zdraví při výkonu služby a podrobit se zkouškám z předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při výkonu služby stanoveným zvláštním předpisem a lékařským prohlídkám,
- c) včas oznámit nadřízenému nedostatky a závady, které by mohly ohrozit bezpečnost a zdraví při výkonu služby.

HLAVA ŠESTÁ
PÉČE O PŘÍSLUŠNÍKY

§ 78
Podmínky pro výkon služby

(1) Služební orgány vytvářejí podmínky pro řádný, hospodárny a pokud možno bezpečný výkon služby.

(2) Služební orgány jsou pro příslušníky zejména povinny

- a) zajišťovat poskytování zdravotní péče,
- b) zřizovat, provozovat, udržovat a zlepšovat sociální zařízení,
- c) pečovat o vzhled, úpravu a zlepšování pracovišť,
- d) vytvářet příznivé podmínky pro závodní stravování,
- e) zajišťovat řádné ubytování.

§ 79
Dohoda o zvýšení vzdělání

(1) Bezpečnostní informační služba může s příslušníkem uzavřít dohodu, kterou se Bezpečnostní informační služba zavazuje umožnit mu zvýšení vzdělání a příslušník se zavazuje setrvat po skončení studia po

¹⁸⁾ Zákon č. 143/1992 Sb.

Nařízení vlády č. 79/1994 Sb., o platových poměrech zaměstnanců ozbrojených sil, bezpečnostních sborů a služeb, orgánů celní správy, příslušníků Sboru požární ochrany a zaměstnanců některých dalších organizací (služební platový řád).

dohodnutou dobu ve služebním poměru nebo uhradit náklady spojené se zvýšením vzdělání nebo jejich poměrnou část.

(2) Dohoda o zvýšení vzdělání musí být uzavřena písemně a musí v ní být uvedeny

- a) stupeň vzdělání a forma jeho získání,
- b) obor studia,
- c) doba, po kterou se příslušník zavazuje setrvat po skončení studia ve služebním poměru, a
- d) celková částka, kterou lze na příslušníkovi požadovat jako úhradu nákladů,

jinak je neplatná.

(3) Povinnost uhradit náklady podle odstavce 1 nevznikne, jestliže služební poměr příslušníka skončil propuštěním podle § 40 odst. 1 písm. a) a b) a § 40 odst. 2 písm. a).

§ 80

Uložení věcí

Služební orgány jsou povinny zajistit bezpečnou úschovu věcí, které příslušníci obvykle nosí do služby.

§ 81

Preventivní rehabilitace

(1) Příslušníkům se poskytuje k upevnění jejich tělesné zdatnosti a tělesného a duševního zdraví preventivní rehabilitace v délce dvou týdnů v kalendářním roce.

(2) Příslušníkům s oslabeným zdravím se poskytuje na základě lékařského doporučení preventivní rehabilitace v délce dvou až tří týdnů v kalendářním roce formou lázeňského léčení.

(3) Příslušníkovi vznikne nárok na poskytnutí preventivní rehabilitace podle odstavce 1 poprvé v kalendářním roce, ve kterém dovrší 40 let věku.

§ 82

Péče o příslušníky se změněnou schopností k výkonu služby

Jestliže schopnost příslušníka k výkonu služby je ze zdravotních důvodů dlouhodobě změněna, stanoví mu příslušná lékařská komise zdravotní klasifikaci a potřebné omezení pro výkon služby.

Zvláštní podmínky pro výkon služby příslušnic

§ 83

(1) Příslušnice nesmí být ustanovena do funkce ani zařazována do služeb, jejichž výkon je pro ni fyzicky nepřiměřený, škodí jejímu organismu nebo ohrožuje její mateřské poslání.

(2) Těhotná příslušnice nesmí být rovněž ustanovena do funkce ani zařazována do služeb, jejichž výkon podle lékařského posudku ohrožuje její těhotenství. To platí obdobně o matce do konce devátého měsíce po porodu.

§ 84

Těhotná příslušnice a příslušnice pečující alespoň o jedno dítě mladší než tři roky nesmí být zařazována do nočních služeb, do služeb konaných nad základní dobu služby v týdnu, do služební pohotovosti nebo dosažitelnosti. Do služební pohotovosti a dosažitelnosti nesmí být bez svého souhlasu zařazována též příslušnice, která pečuje alespoň o jedno dítě mladší 15 let.

§ 85

Vykonává-li těhotná příslušnice funkci, jejíž výkon je těhotné příslušnici zakázán nebo podle lékařského posudku ohrožuje její těhotenství, je služební orgán povinen převést ji dočasně na funkci, která je pro ni vhodná a v níž může dosahovat stejného platu jako v dosavadní funkci. To platí obdobně o matce pro dobu do konce devátého měsíce po porodu.

§ 86

(1) Těhotná příslušnice a příslušnice pečující alespoň o jedno dítě mladší než jeden rok nesmí být vysílána na služební cestu.

(2) Příslušnice pečující alespoň o jedno dítě starší než jeden rok může být v době, pokud dítě nedosáhlo věku osmi let, vysílána na služební cestu mimo obvod obce služebního působíště nebo přeložena do jiného místa služebního působíště jen se svým souhlasem.

(3) Ustanovení předchozího odstavce platí i pro osamělou příslušnici pečující alespoň o jedno dítě mladší 15 let.

§ 87

(1) Služební orgán je povinen při zařazování do služby přihlížet též k potřebám příslušnic pečujících o děti mladší 15 let.

(2) Služební orgán určí příslušnici pečující o dítě mladší 15 let nebo těhotné příslušnici na její žádost kratší dobu služby nebo dobu služby jinak vhodně upraví, nebrání-li tomu důležitý zájem služby.

§ 88

(1) Nárok příslušnic na mateřskou dovolenou a na přestávku ke kojení se řídí předpisy platnými pro zaměstnankyně v pracovním poměru.¹⁹⁾

¹⁹⁾ § 157 až 161 zákona č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 126/1994 Sb.).

(2) Požádá-li příslušnice služební orgán o poskytnutí dovolené tak, aby navazovala bezprostředně na skončení mateřské dovolené, je služební orgán povinen její žádosti vyhovět.

HLAVA SEDMÁ NÁHRADA ŠKODY

Oddíl první

Odpovědnost příslušníka za škodu způsobenou Bezpečnostní informační službě

§ 89

Obecná odpovědnost

(1) Příslušník odpovídá Bezpečnostní informační službě za škodu, kterou jí způsobil zaviněným porušením svých povinností při plnění služebních úkolů nebo v přímé souvislosti s ním.

(2) Byla-li škoda způsobena také porušením povinnosti ze strany Bezpečnostní informační služby, odpovědnost příslušníka se poměrně omezí.

(3) Zavinění příslušníka prokazuje služební orgán s výjimkou případů uvedených v § 91 a 93.

§ 90

Odpovědnost za nesplnění povinnosti k odvrácení škody

Na příslušníkovi, který vědomě nezakročil proti hrozící škodě nebo neohlásil hrozící škodu, může služební orgán požadovat, aby přispěl k úhradě škody, která byla způsobena Bezpečnostní informační službě, a to v rozsahu přiměřeném okolnostem případu, pokud škodu nelze uhradit jinak. Přitom se přihledne zejména k tomu, co bránilo splnění povinnosti, a k výši a povaze škody. Výše náhrady škody nesmí však přesáhnout částku rovnající se trojnásobku hrubého měsíčního platu příslušníka.

Odpovědnost za schodek na svěřených hodnotách, které je příslušník povinen vyúčtovat

§ 91

(1) Převzal-li příslušník na základě dohody o hmotné odpovědnosti odpovědnost za hodnoty svěřené k vyúčtování (hotovosti, ceniny, materiálové zásoby, zboží a jiné hodnoty), odpovídá za vzniklý schodek. V dohodě může být s příslušníkem současně ujednáno, že bude-li vykonávat službu s více příslušníky, kteří uzavřeli dohodu o hmotné odpovědnosti, odpovídá s nimi za schodek společně.

(2) Dohoda o hmotné odpovědnosti musí být uzavřena písemně, jinak je neplatná.

(3) Příslušník se zproští odpovědnosti zcela, popřípadě zčásti, prokáže-li, že schodek vznikl zcela nebo zčásti bez jeho zavinění.

§ 92

(1) Příslušník, který uzavřel dohodu o hmotné odpovědnosti, může od ní odstoupit, je-li převáděn na jinou funkci nebo pokud Bezpečnostní informační služba v době do jednoho měsíce po obdržení jeho písemného upozornění neodstraní závady v podmínkách výkonu služby, které brání řádnému hospodaření se svěřenými hodnotami. Při společné hmotné odpovědnosti může příslušník od dohody odstoupit, jestliže na pracoviště je ustanoven jiný příslušník nebo ustanoven jiný vedoucí pracoviště nebo jeho zástupce. Odstoupení musí být oznámeno služebnímu orgánu písemně, jinak je neplatné.

(2) Dohoda o hmotné odpovědnosti zaniká dnem skončení služebního poměru nebo dnem doručení písemného oznámení o odstoupení od této dohody služebnímu orgánu.

§ 93

Odpovědnost za ztrátu svěřených předmětů

Příslušník odpovídá za ztrátu součástí výstroje, výzbroje, nástrojů, přístrojů a jiných předmětů, které mu byly svěřeny na písemné potvrzení. Této odpovědnosti se zproští zcela nebo zčásti, prokáže-li, že ztráta vznikla zcela nebo zčásti bez jeho zavinění.

Společná ustanovení o odpovědnosti příslušníka za škodu způsobenou Bezpečnostní informační službě

§ 94

O náhradě škody rozhoduje služební orgán, nejde-li k dohodě o náhradě škody.

§ 95

Příslušník neodpovídá za škodu,

- kteřá vyplývá z rizika řádného výkonu služby,
- kteřou způsobil při odvrácení nebezpečí hrozícího životu nebo zdraví nebo škody hrozící majetku, jestliže tento stav sám úmyslně nevyvolal a počínal si přitom způsobem přiměřeným okolnostem,
- kteřou způsobil ve stavu, kdy bez vlastního zavinění nebyl schopen ovládnout své jednání a posoudit jeho následky.

Rozsah náhrady škody

§ 96

(1) Příslušník, který odpovídá za škodu, je povinen nahradit skutečnou škodu, a to v penězích, jestliže ji neodčinil uvedením v předešlý stav.

(2) Výše náhrady škody způsobené z nedbalosti nesmí přesáhnout u jednotlivého příslušníka čtyřapůlnásobek jeho hrubého měsíčního platu. Toto omezení neplatí, byla-li škoda způsobena

- a) na svěřených hodnotách, které je příslušník povinen vyúčtovat, nebo ztrátou svěřených předmětů,
- b) v opilosti, kterou si příslušník sám přivodil, nebo v důsledku toho, že zneužil jiné návykové látky.

(3) Byla-li škoda způsobena také Bezpečnostní informační službou, je příslušník povinen nahradit poměrnou část škody podle míry svého zavinění.

(4) Odpovídá-li za škodu několik příslušníků, je každý z nich povinen hradit poměrnou část škody podle míry svého zavinění.

§ 97

(1) Při společné odpovědnosti za schodek se jednotlivým příslušníkům určí podíl náhrady podle poměru jejich dosažených hrubých platů, přičemž plat příslušného nadřízeného a jeho zástupce se započítává ve dvojnásobné výši.

(2) Podíl náhrady stanovený podle odstavce 1 nesmí u jednotlivých příslušníků, s výjimkou příslušného nadřízeného a jeho zástupce, přesáhnout částku rovnající se jejich hrubému měsíčnímu platu. Neuhradí-li se takto určenými podíly celá škoda, jsou povinni uhradit zbytek příslušný nadřízený a jeho zástupce podle poměru svých dosažených hrubých platů.

(3) Zjistí-li se, že schodek nebo jeho část byla zaviněna některým ze společně odpovědných příslušníků, hradí schodek tento příslušník podle míry svého zavinění. Zbývající část schodku hradí všichni společně odpovědní příslušníci podíly určenými podle předchozích odstavců.

§ 98

Při určení výše škody na věci se vychází z její ceny v době poškození nebo ztráty.

§ 99

(1) Byla-li škoda způsobena z nedbalosti, lze určit vyšší náhrady škody nižší částkou, než je skutečná škoda, popřípadě než je čtyřapůlnásobek hrubého měsíčního platu. Jde-li o škodu způsobenou v opilosti nebo v důsledku zneužití jiné návykové látky nebo o škodu na svěřených hodnotách, které je příslušník povinen vyúčtovat, anebo o škodu způsobenou ztrátou svěřených předmětů, může náhradu škody nižší částkou určit pouze odvolací orgán, nebo jde-li o škodu způsobenou trestným činem, též soud.

(2) Byla-li škoda způsobena z nedbalosti příslušníkem při dopravní nehodě, lze ve zvlášť odůvodněných případech od vymáhání náhrady škody zcela upustit, došlo-li k dopravní nehodě při bezpečnostní

akci nebo bezprostředně po ní, při ztížených podmínkách, dále jde-li o první zavinění příslušníka nebo o nehodu způsobenou v důsledku jeho malé zkušenosti, anebo došlo-li při dopravní nehodě k vážnému poškození jeho zdraví.

(3) Při určování výše náhrady škody se přihlíží zejména k výši a povaze škody, k tomu, jak k ní došlo, a k dosavadnímu plnění služebních povinností příslušníkem.

(4) Náhradu škody nelze snížit, byla-li škoda způsobena úmyslně.

§ 100

(1) Řízení o náhradě škody způsobené Bezpečnostní informační službě je povinen zahájit příslušný služební orgán, a to bez zbytečného odkladu, jakmile se o vzniku škody doví.

(2) Výši náhrady škody určí rozhodnutím služební orgán po projednání s příslušníkem tak, aby dohoda o náhradě škody mohla být uzavřena, popřípadě rozhodnutí o náhradě škody bylo příslušníkovi oznámeno bez zbytečného odkladu. Dohoda o náhradě škody musí být uzavřena písemně, jinak je neplatná.

Oddíl druhý

Odpovědnost

Bezpečnostní informační služby
za škodu způsobenou příslušníkovi

§ 101

Obecná odpovědnost

(1) Byla-li příslušníkovi způsobena při výkonu služby nebo v přímé souvislosti s ním škoda porušením právní povinnosti, odpovídá mu za ni Bezpečnostní informační služba.

(2) Bezpečnostní informační služba odpovídá příslušníkovi též za škodu, kterou mu způsobila porušením právních povinností v rámci plnění služebních úkolů služebními orgány.

Odpovědnost za škodu při služebních úrazech a nemocech z povolání

§ 102

(1) Došlo-li při plnění výkonu služby nebo v přímé souvislosti s ním k poškození příslušníka na zdraví nebo k jeho smrti úrazem (dále jen „služební úraz“), odpovídá za škodu tím vzniklou Bezpečnostní informační služba. Služebním úrazem není úraz, který se příslušníkovi přihodil na cestě do služby a zpět, pokud nebyl mimořádně povolán na pracoviště (nebo jiné místo) služebním orgánem.

(2) Jako služební úraz se posuzuje též úraz, který příslušník utrpěl pro výkon služby.

(3) Za škodu způsobenou příslušníkovi nemocí z povolání odpovídá Bezpečnostní informační služba, konal-li v ní službu naposledy před jejím zjištěním za podmínek, z nichž vzniká nemoc z povolání, kterou byl postižen. Nemocemi z povolání jsou nemoci uvedené v předpisech o sociálním zabezpečení, jestliže vznikly za podmínek tam uvedených.

(4) Jako nemoc z povolání se odškodňuje i nemoc vzniklá před jejím zařazením do seznamu nemocí z povolání, a to od jejího zařazení do tohoto seznamu a za dobu nejvýše tří let před jejím zařazením do seznamu.

§ 103

(1) Bezpečnostní informační služba se zproští odpovědnosti zcela, prokáže-li, že

- a) škoda byla způsobena tím, že postižený příslušník svým zaviněním porušil právní nebo ostatní předpisy, rozkazy nebo pokyny k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při výkonu služby, ačkoli s nimi byl řádně seznámen a jejich znalost a dodržování byly soustavně vyžadovány a kontrolovány, nebo
- b) škodu si přivodil postižený příslušník v důsledku své opilosti nebo v důsledku zneužití jiné návykové látky a Bezpečnostní informační služba nemohla škodě zabránit,

a že tyto skutečnosti byly jedinou příčinou škody.

(2) Bezpečnostní informační služba se zproští odpovědnosti zčásti, prokáže-li, že

- a) postižený příslušník porušil svým zaviněním právní nebo ostatní předpisy, rozkazy nebo pokyny k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při výkonu služby, ačkoli s nimi byl řádně seznámen, a že toto porušení bylo jednou z příčin škody,
- b) jednou z příčin škody byla opilost postiženého příslušníka nebo zneužití jiné návykové látky postiženým příslušníkem,
- c) příslušníkovi vznikla škoda proto, že si počínal v rozporu s obvyklým způsobem chování tak, že ač neporušil právní nebo ostatní předpisy, rozkazy nebo pokyny k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při výkonu služby, jednal lehkomyšlně a musel si přitom být vzhledem ke své kvalifikaci a zkušenostem vědom, že si může přivodit úraz nebo nemoc z povolání.

(3) Zproští-li se Bezpečnostní informační služba odpovědnosti zčásti, určí se část škody, kterou nese příslušník, podle míry jeho zavinění; v případě uvedeném v odstavci 2 písm. c) uhradí však Bezpečnostní informační služba alespoň jednu třetinu škody.

(4) Při posuzování, zda příslušník porušil právní nebo ostatní předpisy, rozkazy nebo pokyny k zajištění

bezpečnosti a ochrany zdraví při výkonu služby, není možno dovolávat se jen všeobecných ustanovení, podle nichž si má každý počínat tak, aby neohrožoval zdraví své a zdraví jiných.

(5) Za lehkomyšlné jednání podle odstavce 2 písm. c) nelze považovat běžnou neopatrnost a jednání vyplývající z rizika služby.

§ 104

Bezpečnostní informační služba se nemůže zprostit odpovědnosti, utrpěl-li příslušník služební úraz při zvláštním výkonu služby (§ 7 až 14) nebo v přímé souvislosti s ním nebo při odvracení nebezpečí hrozícího životu nebo zdraví nebo škody hrozící majetku, pokud příslušník tento stav sám úmyslně nevyvolal.

§ 105

Příslušníkovi, který utrpěl služební úraz nebo u něhož byla zjištěna nemoc z povolání, je Bezpečnostní informační služba povinna v rozsahu, ve kterém odpovídá za škodu, poskytnout

- a) náhradu za ztrátu na platu,
- b) náhradu za bolest a ztížení společenského uplatnění,
- c) náhradu za účelně vynaložené náklady spojené s léčením,
- d) náhradu věcné škody,
- e) jednorázové mimořádné odškodnění.

§ 106

(1) Náhrada za ztrátu na platu po dobu neschopnosti příslušníka ke službě se poskytuje v takové výši, aby spolu s platem v nemoci nebo nemocenským se rovnala jeho čistému průměrnému platu před vznikem škody způsobené služebním úrazem nebo nemocí z povolání.

(2) Náhrada za ztrátu na platu po skončení neschopnosti příslušníka ke službě nebo při uznání invalidity nebo částečné invalidity se poskytuje v takové výši, aby spolu s čistým platem oprávněného po úrazu nebo po zjištění nemoci z povolání s případným invalidním nebo částečným invalidním důchodem poskytnutým z téhož důvodu nebo s příspěvkem za službu se rovnala jeho průměrnému čistému platu před vznikem škody způsobené služebním úrazem nebo nemocí z povolání. Přitom se nepřihlíží ke zvýšení invalidního důchodu pro bezmocnost ani ke změně výše a ke zvýšení již přiznaných důchodů podle předpisů o sociálním zabezpečení. Tato náhrada náleží oprávněnému nejdéle do konce kalendářního měsíce, ve kterém dovrší 65 let věku.

(3) Náhrada za bolest a za ztížení společenského uplatnění se poskytuje jednorázově ve výši a za pod-

mínek stanovených právními předpisy platnými pro zaměstnance v pracovním poměru.²⁰⁾

(4) Příslušníkovi, jehož schopnost k výkonu služby byla změněna nebo který byl uznán invalidním v důsledku služebního úrazu, který mu byl způsoben trestným činem, při služebním zákroku, při výkonu služby v leteckém provozu, při práci s výbušninami, s chemickým, radioaktivním, vysoce virulentním nebo infekčním materiálem anebo za jiných obdobně nebezpečných podmínek, náleží jednorázové mimořádné odškodnění ve výši nejméně 15 000 Kč a nejvýše 60 000 Kč. Došlo-li však k takovému úrazu za zvlášť nebezpečných podmínek, náleží příslušníkovi jednorázové mimořádné odškodnění až do výše 100 000 Kč. Jednorázové mimořádné odškodnění ve výši nejméně 15 000 Kč a nejvýše 60 000 Kč náleží za podmínek stanovených v první větě též oprávněnému, jehož schopnost k výkonu služby byla změněna nebo který byl uznán invalidním v důsledku nemoci z povolání.

§ 107

Jestliže příslušník následkem služebního úrazu nebo nemoci z povolání zemřel, je Bezpečnostní informační služba povinna v rozsahu, ve kterém za škodu odpovídá, poskytnout

- a) náhradu účelně vynaložených nákladů spojených s léčením,
- b) náhradu přiměřených nákladů spojených s pohřbem,
- c) náhradu nákladů na výživu pozůstalých,
- d) jednorázové odškodnění pozůstalých,
- e) náhradu věcné škody.

§ 108

(1) Náklady spojené s léčením a náklady spojené s pohřbem²¹⁾ se hradí tomu, kdo tyto náklady vynaložil. Od nákladů spojených s pohřbem se odečte pohřebné poskytnuté podle zvláštních předpisů.²²⁾

(2) Náhrada nákladů na výživu pozůstalých náleží pozůstalým, kterým zemřelý výživu poskytoval nebo byl povinen poskytovat. Při výpočtu této náhrady se vychází z průměrného čistého platu zemřelého. Náhrada nákladů náleží, pokud není uhrazena dávkami důchodového zabezpečení poskytovanými z téhož důvodu.

(3) Jednorázové odškodnění pozůstalých náleží ve výši dvojnásobku částek stanovených právními před-

pisy platnými pro zaměstnance v pracovním poměru.²³⁾

(4) Náhrada věcné škody náleží dědicům příslušníka.

§ 109

Bezpečnostní informační služba může výjimečně, půjde-li o případ zvláštního zřetele hodný, poskytnout manželu, dítěti, které má nárok na sirotčí důchod, popřípadě rodičům zemřelého příspěvek ve výši jednorázového odškodnění pozůstalých, i když za poškození na zdraví zemřelého příslušníka neodpovídá.

§ 110

(1) Změní-li se podstatně poměry poškozeného, které byly rozhodující pro určení výše náhrady škody, může se poškozený i Bezpečnostní informační služba domáhat změny v úpravě svých práv, popřípadě povinností.

(2) Stanoví-li se právním předpisem, vzhledem k změnám, které nastaly ve vývoji mzdové úrovně, nové podmínky, výše a způsob náhrady za ztrátu na výdělků příslušející zaměstnancům po skončení pracovní neschopnosti vzniklé pracovním úrazem nebo nemocí z povolání, řídí se jím i podmínky, výše a způsob náhrady za ztrátu na platu náležející příslušníkům po skončení neschopnosti ke službě vzniklé služebním úrazem nebo nemocí z povolání.

§ 111

Odpovědnost za škodu na odložených věcech

(1) Bezpečnostní informační služba odpovídá za škodu na věcech, které na jejích pracovištích příslušník odložil při výkonu služby nebo v přímé souvislosti s ním na místě k tomu určeném nebo na místě, kam se obvykle odkládají.

(2) Za věci, které příslušník obvykle do služby nenosí a které nebyly služebním orgánem převzaty do zvláštní úschovy, odpovídá Bezpečnostní informační služba jen do částky 5000 Kč. Jestliže škoda na těchto věcech byla způsobena jiným příslušníkem nebo zaměstnancem Bezpečnostní informační služby anebo jestliže služební orgán tyto věci převzal do úschovy, hradí se škoda bez omezení.

(3) Nárok na náhradu škody zanikne, jestliže ji příslušník neohlásil služebnímu orgánu bez zbyteč-

²⁰⁾ Vyhláška ministerstev zdravotnictví a spravedlnosti, Státního úřadu sociálního zabezpečení a Ústřední rady odborů č. 32/1965 Sb., o odškodňování bolesti a ztížení společenského uplatnění, ve znění pozdějších předpisů.

²¹⁾ § 37 nařízení vlády č. 108/1994 Sb., kterým se provádí zákoník práce a některé další zákony.

²²⁾ Zákon č. 32/1957 Sb., o nemocenské péči v ozbrojených silách, ve znění pozdějších předpisů.

²³⁾ § 200 odst. 1 zákoníku práce.

ného odkladu nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy se o škodě dověděl.

§ 112

Odpovědnost za škodu na věci

(1) Utrpěl-li příslušník škodu na věci v souvislosti s výkonem služby, odpovídá za ni Bezpečnostní informační služba.

(2) Utrpěl-li příslušník škodu na věci při odvracení nebezpečí hrozícího životu nebo zdraví nebo škody hrozící majetku, odpovídá za ni Bezpečnostní informační služba, jestliže tento stav příslušník sám nevyvolal a počínal si způsobem přiměřeným okolnostem. Příslušník má též nárok na náhradu nákladů, které účelně vynaložil při odvracení škody.

Společná ustanovení o odpovědnosti Bezpečnostní informační služby za škodu způsobenou příslušníkovi

§ 113

(1) O náhradě škody rozhoduje služební orgán.

(2) Prokáže-li služební orgán, že škodu zavinil také poškozený příslušník, odpovědnost Bezpečnostní informační služby se poměrně omezí.

§ 114

Bezpečnostní informační služba je povinna uhradit příslušníkovi skutečnou škodu, a to v penězích, jestliže škodu neodčiní uvedením v předešlý stav. Jde-li o jinou škodu na zdraví než z důvodu služebního úrazu nebo nemoci z povolání, platí pro způsob a rozsah její náhrady ustanovení o služebních úrazech s výjimkou ustanovení o jednorázovém mimořádném odškodnění a o jednorázovém odškodnění pozůstalých.

§ 115

(1) Jestliže Bezpečnostní informační služba poškozenému příslušníkovi nahradila škodu, má nárok na náhradu vůči tomu, kdo poškozenému příslušníkovi za takovou škodu odpovídá podle občanského zákoníku, a to v rozsahu odpovídajícím míře této odpovědnosti vůči poškozenému příslušníkovi, pokud nebylo předem dohodnuto jinak.

(2) Jde-li o náhradu škody při nemocech z povolání, má Bezpečnostní informační služba, která škodu uhradila, nárok na náhradu vůči všem zaměstnavatelům, u nichž postižený příslušník pracoval nebo konal službu za podmínek, z nichž vzniká nemoc z povolání, kterou byl postižen, a to v rozsahu odpovídajícím době, po kterou pracoval nebo konal službu u těchto zaměstnavatelů za uvedených podmínek.

HLAVA OSMÁ NÁROKY SOUVISEJÍCÍ SE SKONČENÍM SLUŽEBNÍHO POMĚRU

§ 116

Odchodné

(1) Příslušníkovi, jehož služební poměr skončil uvolněním nebo propuštěním podle § 40 odst. 1 písm. a) až c) a § 40 odst. 2 písm. a), náleží odchodné, pokud jeho služební poměr trval alespoň šest let; služebním poměrem se rozumí služební poměr podle tohoto zákona, služební poměr příslušníka Sboru národní bezpečnosti zařazeného v Úřadu pro ochranu ústavy a demokracie Federálního ministerstva vnitra, ve Federální informační službě Federálního ministerstva vnitra, služební poměr příslušníka Federální bezpečnostní informační služby a příslušníka Bezpečnostní informační služby České republiky.

(2) Základní výše odchodného činí částku posledního hrubého měsíčního platu; za každý další ukončený rok služebního poměru se odchodné zvyšuje o jednu polovinu hrubého měsíčního platu až do výše jeho devítinásobku.

(3) Příslušníkovi, jehož služební poměr skončil propuštěním podle § 40 odst. 1 písm. c), se odchodné vypočtené podle odstavce 2 snižuje o dvě třetiny; výše tohoto odchodného však činí nejméně částku odpovídající poslednímu hrubému měsíčnímu platu.

(4) Příslušníkovi, který je po skončení služebního poměru podle tohoto zákona bezprostředně přijat do služebního poměru podle jiného zákona, odchodné nenáleží, jestliže mu tento jiný zákon nárok zachová.

§ 117

Platové vyrovnání

(1) Příslušníkovi, jehož služební poměr skončil propuštěním podle ustanovení § 40 odst. 1 písm. a), náleží platové vyrovnání, jestliže nemá nárok na starobní, invalidní, částečný invalidní důchod nebo na důchod za výsluhu let podle předpisů o sociálním zabezpečení nebo na příspěvek za službu.

(2) Platové vyrovnání do výše posledního čistého měsíčního platu se poskytuje od zahájení výdělečné činnosti nebo od počátku poskytování příspěvku před nástupem do zaměstnání do uplynutí tří měsíců od skončení služebního poměru.

§ 118

Povinnosti příjemce platového vyrovnání

Příjemce platového vyrovnání je povinen plátci platového vyrovnání oznámit do osmi dnů změnu ve skutečnostech rozhodných pro trvání nároku na platové vyrovnání a jeho výplaty. Byl-li příjemce platového vyrovnání vyzván, aby osvědčil skutečností roz-

hodné pro výplatu platového vyrovnání, je povinen výzvě vyhovět. Neučiní-li tak v určené době, může mu být výplata platového vyrovnání zastavena, jen jestliže byl ve výzvě upozorněn na tyto následky.

Příspěvek za službu

§ 119

(1) Příspěvek za službu (dále jen „příspěvek“) náleží za podmínek dále uvedených příslušníkovi, jehož služební poměr skončil uvolněním nebo propuštěním z některého z důvodů uvedených v § 40 odst. 1 písm. a) až c) a v § 40 odst. 2 písm. a).

(2) Příslušníkovi, který je po skončení služebního poměru podle tohoto zákona bezprostředně přijat do služebního poměru podle jiného zákona, příspěvek nenáleží.

(3) Při opětovném přijetí příjemce příspěvku podle tohoto zákona do služebního poměru, z něhož vzniká nárok na příspěvek, zaniká dosavadní nárok na příspěvek dnem, který předchází dni opětovného přijetí do služebního poměru.

(4) Příspěvek nenáleží po dosažení věku 60 let.

§ 120

(1) Příspěvek náleží, jestliže příslušník konal službu nejméně po dobu deseti let; dobou služby se rozumí doba trvání služebního poměru v orgánech uvedených v § 116.

(2) Základní výměra příspěvku činí 20 % hrubého platu a zvyšuje se za každý další ukončený rok služby o 1 % hrubého platu.

(3) Příspěvek se vyměřuje z posledního hrubého měsíčního platu příslušníka před skončením služebního poměru nebo, jestliže je to pro něj výhodnější, z jeho průměrného hrubého měsíčního platu za posledních pět kalendářních roků před skončením služebního poměru.

(4) Příspěvek podle předchozích odstavců však nesmí přesáhnout nejvyšší výměru starobního důchodu.

§ 121

(1) Při souběhu nároku na příspěvek s nárokem na příspěvek za službu podle jiných předpisů²⁴⁾ náleží vyšší příspěvek.

(2) Při souběhu nároku na příspěvek a na starobní,

invalidní, částečný invalidní důchod nebo důchod za výsluhu let podle předpisů o sociálním zabezpečení náleží oprávněnému podle jeho volby buď příspěvek, nebo důchod.

§ 122

(1) Příspěvek se zvyšuje ve stejných termínech a stejným způsobem jako částečný invalidní důchod ze sociálního zabezpečení.

(2) Po dobu pobytu příjemce příspěvku v cizině, po dobu vazby nebo výkonu trestu odnětí svobody se příspěvek vyplácí za podmínek stanovených pro výplatu důchodu ze sociálního zabezpečení.²⁵⁾

§ 123

Povinnosti příjemce příspěvku

Příjemce příspěvku je povinen plátcí příspěvku oznámit do osmi dnů změnu ve skutečnostech rozhodných pro trvání nároku na příspěvek a jeho výplatu, zejména přijetí do služebního poměru podle jiného zákona a nárok na výplatu důchodu uvedeného v § 122 odst. 2.

§ 124

Úmrtné

(1) Skončí-li služební poměr úmrtím příslušníka, náleží pozůstalým úmrtné.

(2) Pro účely tohoto zákona se za pozůstalé považují manžel, manželka, nezaopatřené děti²⁶⁾ a rodiče nebo další osoby, pokud byly na zemřelého odkázány výživou.

(3) Výše úmrtného činí trojnásobek posledního hrubého měsíčního platu zemřelého příslušníka.

HLAVA DEVÁTÁ

USTANOVENÍ O ŘÍZENÍ

Oddíl první

Obecná ustanovení

§ 125

Účastníci řízení

Účastníky řízení ve věcech služebního poměru jsou Bezpečnostní informační služba a příslušník nebo pozůstalý po příslušníkovi.

²⁴⁾ Např. § 33 zákona č. 76/1959 Sb., o některých služebních poměrech vojáků, ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 361/1992 Sb.).

²⁵⁾ § 100 a 103 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 140/1994 Sb.).

²⁶⁾ § 49 zákona č. 100/1988 Sb.

§ 126

Podání

(1) Podání lze učinit písemně nebo ústně do protokolu u služebního orgánu, který je oprávněn ve věci rozhodnout.

(2) Podání se posuzuje podle jeho obsahu. Z podání musí být zřejmé, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje.

(3) Na žádost účastníka řízení musí být přijetí podání potvrzeno.

§ 127

Rozhodnutí

(1) Rozhodnutí služebního orgánu musí být v souladu s právními předpisy, vycházet ze skutečného stavu věci a obsahovat výrok, odůvodnění a poučení o odvolání. Písemné vyhotovení rozhodnutí musí obsahovat též datum vydání, hodnot, jméno a příjmení účastníka řízení, musí být podepsáno s uvedením hodnoty, jména, příjmení a funkce služebního orgánu, který rozhodnutí vydal, a doručeno účastníkovi řízení.

(2) Výrok obsahuje rozhodnutí ve věci s uvedením ustanovení právního předpisu, podle něhož bylo rozhodnuto, a rozhodnutí o nákladech řízení. Pokud se v rozhodnutí ukládá povinnost k plnění, stanoví pro ni služební orgán lhůtu.

(3) V odůvodnění rozhodnutí služební orgán uvede, které skutečnosti byly podkladem rozhodnutí, jakými úvahami byl veden při hodnocení důkazů a při použití právních předpisů, na jejichž základě rozhodoval.

(4) Poučení o odvolání obsahuje údaje, zda je rozhodnutí konečné nebo zda se lze proti němu odvolat, v jaké lhůtě a ke kterému služebnímu orgánu.

(5) Chyby v psaní, počtech a jiné zřejmé nesprávnosti v písemném vyhotovení rozhodnutí služební orgán i bez návrhu opraví a vyrozumí o tom účastníky řízení.

(6) Rozhodnutí služebního orgánu, které bylo doručeno a proti němuž již nelze podat odvolání, je v právní moci.

(7) Rozhodnutí je vykonatelné, jestliže je v právní moci nebo jestliže odvolání nemá odkladný účinek. Rozhodnutí vykoná služební orgán; rozhodnutí ve vztahu k účastníkovi řízení, který není ve služebním poměru podle tohoto zákona, vykoná soud na návrh služebního orgánu.

§ 128

Zahájení řízení

(1) Řízení se zahajuje na návrh účastníka řízení nebo z podnětu služebního orgánu.

(2) Řízení je zahájeno dnem, kdy podání účastníka řízení došlo služebnímu orgánu oprávněnému ve věci rozhodnout. Pokud se řízení zahajuje z podnětu služebního orgánu, je řízení zahájeno dnem, kdy tento orgán učinil vůči účastníkovi řízení první úkon.

(3) O zahájení řízení uvědomí služební orgán všechny účastníky řízení.

§ 129

Postoupení

Není-li služební orgán oprávněn o věci rozhodnout, je povinen podání neprodleně postoupit příslušnému služebnímu orgánu a uvědomit o tom účastníky řízení.

§ 130

Práva a povinnosti účastníků řízení

(1) Účastníci řízení jsou povinni postupovat tak, aby svým jednáním neztěžovali řízení a nezpůsobili jeho průtahy.

(2) Účastníci řízení mají právo nahlížet do spisů, s výjimkou protokolů o hlasování, a porizovat si z nich výpisy.

(3) Služební orgán může povolit nahlédnout do spisů i jiným osobám, pokud prokáží odůvodněnost svého požadavku.

(4) Služební orgán je povinen učinit opatření, aby nahlédnutím do spisů nebylo porušeno státní nebo služební tajemství.

§ 131

Dožádání

Jestliže služební orgán nemůže provést úkon sám nebo jestliže je to účelné z jiných důvodů, může o jeho provedení požádat jiný služební orgán; dožádaný služební orgán provede tento úkon bez zbytečného odkladu.

§ 132

Dokazování

(1) K dokazování je možné použít všech prostředků, jimiž lze zjistit a objasnit skutečný stav věci a které jsou v souladu s právními předpisy.

(2) Důkazem je vše, co může přispět ke zjištění skutečného stavu věci, zejména výpovědi a vyjádření osob včetně účastníků řízení, odborné posudky, zprávy, vyjádření a potvrzení orgánů a organizací, listiny, věci a ohledání.

(3) Účastník řízení je oprávněn navrhopvat na podporu svých tvrzení důkazy.

(4) Služební orgán hodnotí důkazy podle své úvahy, a to každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti.

§ 133

Náklady řízení

(1) Náklady řízení, které vznikly služebnímu orgánu včetně nákladů spojených s činností poradních komisí, hradí tento orgán. Náklady, které v řízení vznikly druhému účastníkovi řízení, nese tento účastník.

(2) Služební orgán nahradí svědkovi hotové výdaje a výdělek, který mu prokazatelně ušel. Nárok je třeba uplatnit do tří dnů po jeho vzniku, jinak zaniká.

(3) Náklady spojené s předložením listiny nebo s ohledáním, které vznikly tomu, kdo není účastníkem řízení, hradí služební orgán.

(4) Náhrada hotových výdajů a poskytování odměn znalcům a tlumočnickům se řídí zvláštními předpisy.²⁷⁾

*Oddíl druhý***Přezkoumání rozhodnutí**

§ 134

Odvolací řízení

(1) Proti rozhodnutí služebního orgánu může účastník řízení podat odvolání do 15 dnů, a jde-li o odvolání proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu nebo o zrušení služebního poměru ve zkušební době, do sedmi dnů ode dne doručení rozhodnutí. Odvolání může příslušník podat též proti služebnímu hodnocení, potvrzení o služebním poměru a služebnímu posudku ve lhůtě 15 dnů ode dne, kdy byl s jejich obsahem seznámen. Odvolání se podává u služebního orgánu, který rozhodnutí vydal.

(2) Pokud účastník řízení v důsledku nesprávného poučení nebo proto, že nebyl poučen vůbec, podal odvolání po uplynutí tímto zákonem stanovené lhůty nebo u nepřislušného služebního orgánu, platí, že je podal včas a u příslušného služebního orgánu, jestliže tak učinil nejpozději do tří měsíců ode dne, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

(3) Služební orgán příslušný k rozhodnutí o odvolání (dále jen „odvolací orgán“) může prominout zmeškání lhůty, jestliže k němu došlo ze závažných důvodů a účastník řízení o to požádá do 15 dnů ode dne, kdy pominul důvod zmeškání, a zároveň podá odvolání.

(4) Podání odvolání nemá odkladný účinek s výjimkou odvolání proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu nebo o náhradě škody a proti služebnímu

hodnocení, jímž byl příslušník hodnocen jako nevyhovující.

(5) Služební orgán, který napadené rozhodnutí vydal, může odvolání sám vyhovět; neučiní-li tak, je povinen bez zbytečného odkladu, nejpozději však do 15 dnů od podání odvolání, předložit odvolání odvolacímu orgánu k rozhodnutí.

(6) Proti rozhodnutí o odvolání se nelze odvolat.

§ 135

Odvolací orgán

(1) Odvolacím orgánem je služební orgán nejbližší nadřízený služebnímu orgánu, který napadené rozhodnutí vydal; o odvolání proti rozhodnutí ředitele rozhoduje ředitel.

(2) Odvolací orgán je povinen rozhodnout o odvolání bez zbytečného odkladu, nejpozději však do 60 dnů ode dne podání odvolání, a to po předchozím projednání v poradní komisi (§ 136).

§ 136

Poradní komise

(1) Odvolací orgány zřizují k projednání odvolání poradní komise. Poradní komise se skládá z předsedy, jeho zástupce a z dalších nejméně sedmi členů. Odvolání projednává poradní komise ve tříčlenných senátech. Složení senátu určí předseda příslušné komise.

(2) Z účasti na jednání v senátu je vyloučen člen poradní komise, u něhož s ohledem na jeho vztah k projednávané věci nebo k účastníkovi lze mít pochybnosti o jeho nepodjatosti. O tom, zda je člen poradní komise z jednání v senátu vyloučen, rozhoduje její předseda.

§ 137

Obnova řízení

(1) Jestliže se dodatečně zjistily mimořádně závažné okolnosti, které účastník řízení bez své viny v řízení nemohl uplatnit a které odůvodňují podstatně příznivější rozhodnutí v jeho prospěch, může služební orgán na jeho návrh změnit nebo zrušit své pravomocné rozhodnutí.

(2) Návrh na zrušení rozhodnutí podle odstavce 1 může účastník řízení podat pouze do tří měsíců ode dne, kdy se dověděl o okolnostech odůvodňujících navrhovanou změnu, nejpozději však do tří let od nabytí právní moci rozhodnutí.

(3) Podle odstavce 1 nelze postupovat v případech,

²⁷⁾ Zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících.

Vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 37/1967 Sb., k provedení zákona o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů.

kdy je pravomocné rozhodnutí oprávněn přezkoumat soud.

§ 138

Přezkoumání rozhodnutí mimo odvolací řízení

(1) Zjistí-li se dodatečně, že pravomocné rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy, musí je ředitel zrušit.

(2) Pravomocné rozhodnutí lze zrušit do tří let od nabytí právní moci.

(3) Podle odstavce 1 nelze postupovat v případech, kdy je pravomocné rozhodnutí oprávněn přezkoumat soud.

§ 139

Přezkoumání rozhodnutí soudy

(1) Soud nepřezkoumává rozhodnutí služebního orgánu s výjimkou rozhodnutí o

- a) propuštění ze služebního poměru podle § 40 odst. 1 písm. c) nebo d),
- b) náhradě škody, přesahuje-li požadovaná částka 5000 Kč.

(2) Návrh na přezkoumání rozhodnutí soudem podle předchozího odstavce je možno podat až po vyčerpání opravného prostředku podle § 134, a to v době 30 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí.

(3) Požádá-li příslušník, který podal návrh na přezkoumání rozhodnutí soudem podle odstavce 1 písm. b), o odložení výkonu rozhodnutí, služební orgán jeho žádosti vyhoví.

(4) Při přezkoumání rozhodnutí služebních orgánů soudem se postupuje podle zvláštního předpisu.²⁸⁾

§ 140

Řízení po skončení služebního poměru

V řízení o věcech služebního poměru se postupuje podle tohoto zákona i v případě, kdy služební poměr příslušníka skončil.

HLAVA DESÁTÁ SPOLEČNÁ USTANOVENÍ O SLUŽEBNÍM POMĚRU

§ 141

Promlčení, zánik práv a nároků

(1) Nárok se promlčí, jestliže nebyl uplatněn ve

lhůtě v tomto zákoně stanovené. K promlčení se přihlédne, jen jestliže se ten, vůči němuž se nárok uplatňuje, promlčení dovolá; v takovém případě nelze promlčený nárok tomu, kdo jej uplatňuje, přiznat.

(2) Nárok na náhradu za ztrátu na platu z důvodu služebního úrazu nebo nemoci z povolání nebo jiné škody na zdraví, nárok na náhradu nákladů na výživu pozůstalých a na příspěvek za službu se nepromlčuje; nároky na jednotlivá plnění z nich vyplývající se však promlčují ve lhůtách stanovených v § 143 odst. 2 a 3.

(3) Jestliže příslušník uplatní svůj nárok a v zahájeném řízení řádně pokračuje, promlčecí lhůta po dobu řízení neběží. Totéž platí i o nároku, který byl pravomocně přiznán a pro který se vede řízení o výkon rozhodnutí.

(4) Nárok uplatňuje příslušník podáním u služebního orgánu, služební orgán rozhodnutím.

(5) K zániku práva proto, že nebylo ve stanovené lhůtě uplatněno, dochází jen v případech uvedených v § 40 odst. 3, § 56, § 111 odst. 3 a § 133 odst. 2; k zániku práva se přihlédne, i když to není v řízení namítáno.

Promlčecí lhůty

§ 142

(1) Promlčecí lhůta počíná běžet ode dne, kdy právo mohlo být uplatněno poprvé.

(2) Bylo-li dohodnuto plnění ve splátkách, počíná běžet promlčecí lhůta jednotlivých splátek ode dne jejich splatnosti. Stane-li se pro nesplnění některé ze splátek splatnou celá dlužná částka, počne běžet promlčecí lhůta ode dne splatnosti nesplněné splátky.

§ 143

(1) Pokud tento zákon nestanoví jinak, činí lhůta k uplatnění peněžitých nároků ze služebního poměru tři roky.

(2) Jde-li o opětující se plnění, činí lhůta k uplatnění nároku na jednotlivá plnění tři roky od jejich splatnosti.

(3) Lhůta k uplatnění nároku na náhradu škody činí dva roky; počne běžet ode dne, kdy se poškozený doví o tom, že škoda vznikla, a o tom, kdo za ni odpovídá. Nárok na náhradu škody se však promlčí, nebyl-li uplatněn ve lhůtě tří let, a jde-li o škodu způsobenou úmyslně, ve lhůtě deseti let ode dne, kdy došlo k události, z níž škoda vznikla; to neplatí, jde-li o škodu na zdraví.

²⁸⁾ § 247 a násl. zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů.

§ 144

(1) Byl-li nárok přiznán pravomocným rozhodnutím, promlčuje se za deset let ode dne, kdy mělo být podle rozhodnutí plněno.

(2) Byl-li nárok tím, kdo je povinen plnit, písemně uznán co do důvodu i výše, promlčuje se za deset let ode dne, kdy k uznání došlo; byla-li však v uznání uvedena lhůta k plnění, běží promlčecí lhůta od uplynutí této lhůty.

(3) Nárok zajištěný omezením převodu nemovitosti se promlčuje za deset let.

(4) Promlčecí lhůta uvedená v předchozích odstavcích platí i pro jednotlivé splátky, na něž bylo plnění v rozhodnutí nebo v uznání práva rozloženo; promlčecí lhůta u jednotlivých splátek počíná běžet ode dne jejich splatnosti. Stane-li se pro nesplnění některé ze splátek splatnou celá dlužná částka, počne běžet desetiletá promlčecí lhůta ode dne splatnosti nesplněné splátky.

(5) Úroky a opětuující se plnění pravomocně přiznaná nebo písemně uznaná, jejichž splatnost nastala po právní moci rozhodnutí nebo po uznání, se promlčují za tři roky ode dne jejich splatnosti.

§ 145

Zvláštní podmínky pro výkon služby osamělých příslušníků

Ustanovení § 84, 86 a 87 se vztahují také na osamělé příslušníky trvale pečující alespoň o jedno dítě.

§ 146

Použití ustanovení zákoníku práce

Na služební poměr příslušníků se použije přiměřeně těchto ustanovení zákoníku práce č. 65/1965 Sb., ve znění pozdějších předpisů: § 10, § 11 odst. 1, § 12, § 14 až 17, § 110a, § 143 odst. 6, § 147, § 157 až 161, § 241 až 244, § 245 odst. 1 až 3, § 246 až 260, § 265 až 266a, § 273 a § 274 odst. 1.

ČÁST PÁTÁ

DOPLNĚNÍ ZÁKONA Č. 141/1961 SB., O TRESTNÍM ŘÍZENÍ SOUDNÍM (TRESTNÍ ŘÁD), VE ZNĚNÍ POZDĚJŠÍCH PŘEDPISŮ

§ 147

Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění zákona č. 57/1965 Sb., zákona č. 58/1969 Sb., zákona č. 149/1969 Sb., zákona č. 48/1973 Sb., zákona č. 29/1978 Sb., zákona č. 43/1980 Sb.,

zákona č. 159/1989 Sb., zákona č. 178/1990 Sb., zákona č. 303/1990 Sb., zákona č. 558/1991 Sb., zákona ČNR č. 25/1993 Sb., zákona č. 115/1993 Sb. a zákona č. 292/1993 Sb., se doplňuje takto:

V § 12 odst. 2 se ve druhé větě spojka „a“ nahrazuje čárkou a na konci se připojují slova „a v řízení o trestných činech příslušníků Bezpečnostní informační služby pověřené orgány Bezpečnostní informační služby“.

ČÁST ŠESTÁ

ZMOCŇOVACÍ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 148

(1) Vláda stanoví nařízením

- a) ve kterých případech a v jakém rozsahu náleží pomáhající osobě vedle nároků na náhradu škody podle pracovněprávních předpisů i jednorázové mimořádné odškodnění, kdy se zvyšuje jednorázové odškodnění náležející podle pracovněprávních předpisů pozůstalým po pomáhající osobě, a kdy lze takové odškodnění přiznat osobám, které byly na pomáhající osobu odkázány výživou,
- b) doby, které se pro účely vzniku nároku na dovolenou posuzují jako doba služby,
- c) ve kterých případech a v jakém rozsahu se poskytuje služební volno pro překážky z důvodu obecného zájmu nebo pro důležité osobní překážky ve službě, a po jakou dobu náleží plat v trvání tohoto služebního volna,
- d) podmínky nároku na náhradu cestovních, stěhovacích a jiných výdajů, které příslušníkovi vzniknou při plnění služebních povinností,
- e) výši jednorázového mimořádného odškodnění služebních úrazů a nemocí z povolání a případy, kdy lze jednorázové odškodnění příslušníka nebo pozůstalých nebo náhradu za bolest zvýšit.

(2) Ředitel stanoví vnitřním předpisem

- a) podmínky a způsob používání specifických prostředků získávání informací, druhy a způsob vedení evidencí,
- b) podrobnosti o organizaci a činnosti týkající se zálohy ředitele,
- c) kázeňskou pravomoc služebních orgánů.

§ 149

Bezpečnostní informační služba provádí výcvik

a zdokonalování odborné způsobilosti řidičů služebních vozidel Bezpečnostní informační služby,²⁹⁾ vede jejich evidence a schvaluje technickou způsobilost služebních vozidel.

§ 150

Do doby jmenování ředitele vykonává jeho povinnosti a uplatňuje jeho práva ředitel Bezpečnostní informační služby České republiky.

§ 151

(1) Příslušníci Bezpečnostní informační služby České republiky se dnem účinnosti tohoto zákona považují za příslušníky přijaté do služebního poměru podle tohoto zákona (dále jen „dosavadní příslušník“), nejdéle však do 15 dnů ode dne této účinnosti. Po tuto dobu je jim zachováno i poslední služební zařazení, hodnost a plat.

(2) Dosavadní příslušníci mohou nejpozději do pěti dnů od nabytí účinnosti tohoto zákona doručit řediteli písemné sdělení, že o přijetí do služebního poměru příslušníka nežadají (dále jen „sdělení“). Uvedenou lhůtu nelze prominout. Jejich služební poměr skončí dnem, kdy bylo sdělení doručeno, nejpozději však posledním dnem lhůty uvedené ve větě první.

(3) U dosavadních příslušníků, kteří sdělení nedoručí nebo doručí opožděně, se má za to, že požádali o přijetí do služebního poměru příslušníka (dále jen „žadatel“). O této žádosti ředitel bezodkladně rozhodne, nejpozději však do konce lhůty stanovené v odstavci 1.

(4) Žadatelům, kteří nebudou do služebního po-

měru příslušníka přijati, náleží pouze finanční vyrovnání ve výši posledního hrubého měsíčního platu, splatné nejpozději do 60 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(5) Na postup podle předchozích odstavců se nevztahují ustanovení tohoto zákona o řízení.

§ 152

(1) Pokud se v právních předpisech mluví o Federální bezpečnostní informační službě nebo Bezpečnostní informační službě České republiky, rozumí se tím Bezpečnostní informační služba.

(2) Na Bezpečnostní informační službu přecházejí veškerá práva a povinnosti Bezpečnostní informační služby České republiky.

§ 153

Zaměstnanci v pracovním poměru, kteří byli ke dni účinnosti tohoto zákona v pracovním poměru k Bezpečnostní informační službě České republiky, se stávají dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zaměstnanci Bezpečnostní informační služby ve funkcích odpovídajících jejich dosavadnímu zařazení.

§ 154

Zrušuje se zákon České národní rady č. 527/1992 Sb., o Bezpečnostní informační službě České republiky, ve znění zákona č. 316/1993 Sb.

§ 155

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 30. července 1994.

Uhde v. r.

Havel v. r.

v z. Lux v. r.

²⁹⁾ Vyhláška Federálního ministerstva dopravy č. 55/1991 Sb., o výcviku a zdokonalování odborné způsobilosti řidičů silničních motorových vozidel.

155**ZÁKON**

ze dne 9. července 1994,

**kterým se doplňuje zákon České národní rady č. 500/1990 Sb.,
o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů vlastnictví státu k některým věcem na jiné
právnícké nebo fyzické osoby, ve znění pozdějších předpisů**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon České národní rady č. 500/1990 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů vlastnictví státu k některým věcem na jiné právnícké nebo fyzické osoby, ve znění zákona České národní rady č. 438/1991 Sb., zákona České národní rady č. 282/1992 Sb., zákona České národní rady č. 473/1992 Sb. a zákona č. 170/1993 Sb., se doplňuje takto:

V § 15 odst. 2 se doplňuje nové písmeno j), které zní:

„j) k převodu 6,1 miliard Kč do Státního fondu životního prostředí, které budou použity k financování akcí k ozdravení ovzduší.“

Čl. II

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. srpna 1994.

Uhde v. r.

Havel v. r.

v z. Lux v. r.

OPATŘENÍ ÚSTŘEDNÍCH ORGÁNŮ

OPATŘENÍ VLÁDY

ze dne 13. července 1994,

kterým se vyhláší přírůstek spotřebitelských cen zvýšený o 5 % za první pololetí 1994 proti prvnímu pololetí 1993 a za druhé čtvrtletí 1994 proti druhému čtvrtletí 1993 podle nařízení vlády č. 334/1993 Sb., o regulačním a sankčním opatření ve mzdové oblasti

- Přírůstek spotřebitelských cen zvýšený o 5 % činí
- a) 15,2 % za první pololetí 1994 proti prvnímu pololetí 1993,
- b) 14,9 % za druhé čtvrtletí 1994 proti druhému čtvrtletí 1993.

Předseda vlády:

Doc. Ing. Klaus CSc. v. r.

REDAKČNÍ SDĚLENÍ

o opravě chyb

v zákonu č. 71/1994 Sb., o prodeji a vývozu předmětů kulturní hodnoty

V příloze č. 2 nad rámečkem pro fotografii má místo „Fotografie čelní a zadní strany předmětů 8 x 12 cm“ správně být „Fotografie čelní a zadní strany předmětu 8 x 12 cm“. V textu v rámečku pro fotografii má

místo „označených v příloze č. 1 k zák. č. 71/1994 Sb.“ správně být „označených v příloze č. 1 k zák. č. 71/1994 Sb. +“.

Redakce

Vydavatel: Ministerstvo vnitra ve Vydavatelství a nakladatelství MV ČR, Hybernská 2, 110 00 Praha 1, telefon i fax (02) 242 173 13 - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon: (02) 37 69 71 a 37 88 77, fax (02) 37 88 77 - **Tisk:** Tiskárna VN MV ČR, pošt. schr. 10, 149 00 Praha 415 - **Administrace:** písemné objednávky předplatného a reklamace - SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, fax (02) 53 00 26, změny adres a počtu odebíraných výtisků - SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8, tel. (02) 663 100 71 l. 154-159, fax (02) 683 19 86 - Vychází podle potřeby - **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámených ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 900,- Kč) - Účet pro předplatné: Komerční banka Praha 1, účet č. 30015-706-011/0100 - Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím poštovní přepravy Praha č. j. 1173/93 ze dne 9. dubna 1993.

Distribuce předplatitelům: SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8 - Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte IČO - právnická osoba; r. č. (bez lomítka) - soukromá osoba. Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamace je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytém středisku SEVT, Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 24 51 05 14 l. 316, fax (02) 53 00 26; za hotové v prodejnách SEVT: Praha 1, Tržiště 9, telefon (02) 24 51 05 14 l. 318 - Praha 4, Jihlavská 405, telefon (02) 692 82 87 - Brno, Česká 14, telefon (05) 422 139 62 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95 - Ostrava, Dr. Smerala 27, telefon (069) 22 63 42 a ve vybraných knihkupectvích.

